

De

KippenLiefhebber

www.avicultura.eu

www.chrisjonesart.com

"De KippenLiefhebber"
is een maandelijke digitale
uitgave van

Nr. 2. Januari 2021

Woord vooraf

De reacties op het eerste nummer van "De KippenLiefhebber" waren overweldigend!

Honderden reacties, tal van likes op facebookpagina's, en meer dan 1.000 downloads!

Mails met complimenten zoals "hier hebben we al zo lang op gewacht" tot foto's en artikeltjes toe.

Het doet me deugd.

Het bewijst ook hoezeer er behoefte is aan een gewoon leuk magazine, dat op de telefoon, tablet of computer is te lezen!

Daar de vogelgriep zich uitbreidt, met alle consequenties vandien voor kippen en voor hobbydierhouders in dit nummer aandacht voor de achtergronden. Ook het eerste deel over de Belgische schilder René Delin, geschreven door Juul Lauwers, met verschillende nog nooit gepubliceerde tekeningen en schilderijen van deze artiest.

Zowel fokkers als liefhebbers genieten van hun dieren. En van de kuikens straks. De fokkers in de hoop op een rastechnische topper. Beiden beleven plezier aan het houden van kippen, met alles erom, erop en eraan. In De KippenLiefhebber nummer 3 van februari kom ik daar op terug.

Heeft u nog geen foto's ingestuurd?
Iedereen kan foto's insturen die meedoen met de
"Foto van de maand".
(Thema: kinderen met kippen)

En advertenties voor de rubriek
"Vraag en aanbod".

Een rubriek waarin liefhebbers gratis advertenties mét foto's kunnen plaatsen om dieren, hokken, equipment enz te vragen of aanbieden. Maar...

In verband met de coronamaatregelen en de vogelgriep hebben we deze rubriek voorlopig op 'hold' gezet.

Ofwel, "De KippenLiefhebber" blijft gewoon een leuk

**gratis te downloaden digitale uitgave
vân en vóór kippenliefhebbers!**

Ik wens u weer veel leesplezier!

Hans Ringnalda

**De "KippenLiefhebber"
is een digitale uitgave
van**

redactiedkl@avicultura.eu

De "KippenLiefhebber"
heeft als doel kippenliefhebbers met informatie en leuke weetjes nog meer plezier aan het houden van kippen in de achtertuin te laten beleven.

*Als u dit leest is Kerstmis alweer voorbij...
en het jaar 2020 ook...
Wij wensen u een gezond virusvrij 2021 toe!
Met veel leesplezier!*

In dit nummer

Nostalgie

Foto van de Maand

Wat weten we eigenlijk over het vogelgriepvirus?

Petitie om vaccinatie van hobbydieren mogelijk te maken

Onkruid schoffelen en Vorwerkhoenders

Overpeinzingen van Jan Eenvoud

Hoe slim is een kip?

Waar komen toch die bruine eieren vandaan?

Zou het vaststellen van het geslacht van kuikens ook met geluid mogelijk zijn?

Kipberichtjes

Een kippenhok

En dan vind je weer een juweeltje...

René Philippe Henri Delin (1)

Voeding in de winter

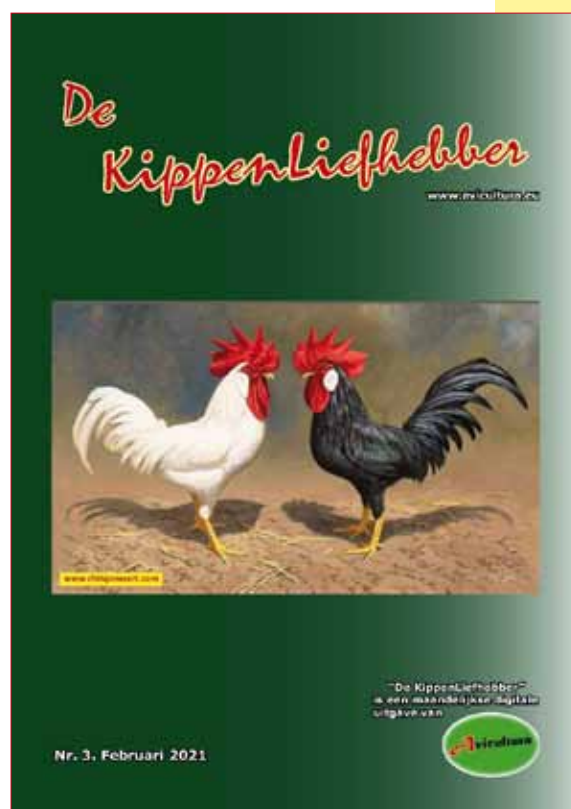
Muizenvallen

Handig hulpmiddel: de "Chicknicktafel"

Vraag en Aanbod

Overige Aanbiedingen

Leuke en interessante facebookpagina's

Wilt u ook
uw ervaringen
met kippen
delen?

Heeft u een leuk verhaal?
Of heeft u tips waar andere
kippenliefhebbers
hun voordeel mee kunnen doen?

Schrijf het op!
(Wij redigeren de taal wel!)

Doe mee!

Want de basis van "***De KippenLiefhebber***" is

ván en vóór kippenliefhebbers!

Al uw belevenissen, leuke of gekke dingen over kippen,
foto's voor "***Foto van de Maand***", advertenties met foto's
voor de rubriek "***Vraag en Aanbod***" (gratis!) enz kunt u
mailen naar:

redactiedkl@avicultura.eu

Uiteraard worden ook uw suggesties, waardoor we
"De KippenLiefhebber"
nog interessanter en mooier kunnen maken,
zeer op prijs gesteld!

(Foto:
Gerben Kalkman).

(Ook commerciële advertenties zijn welkom!
De tarieven zijn zeer gematigd).

Nostalgie

De haan en de hen

Cornelis Vreeswijk (1937 - 1987)

*Dames en heren hoort mij aan
hier is een liedje van een haan
een hele grijze en een hele ouwe
Hij kon niet lopen, hij kon niet kauwen
Alle kippen weenden, klaagden
dat hij hen niet meer behaagde
Kijk nou toch, die ouwe dwaas
Wij gaan klagen bij de baas*

*Geef ons toch een haan met dat
die we hebben, zijn we 't zat
Hij is lui en heel onwillig
Impotent en onverschillig
Geef ons toch een nieuwe haan zeg
zo is het toch niets gedaan, zeg
Wij zijn treurig, tok, tok, tok
't Gaat niet best bij ons in 't hok
De oude haan had geen plezier
ging meteen naar de poelier
En geen kip die aan de leg was
was verdrietig toen hij weg was
Zeven dagen en acht nachten
moesten zij nog verder wachten
Maar geen kip brak zich het hoofd
er was een nieuwe haan beloofd*

*Eind'lijk kwam de grote dag
Mens, je wist niet wat je zag
Wat een prachtstuk van een haan zeg
moet je toch die kam zien staan, zeg
Wat een snavel, kijk die veren
Ik moest er haast van transpireren
Onze haan wachtte niet te lang
want hij was reeds aan de gang*

*Maar één der mooiste kippenmeiden
stond alleen en droef ter zijde
Waar zij zo lang op gewacht had
en acht nachten aan gedacht had
mocht zij toch maar niet beleven
Hij kwam aan, zij stond te beven
Hij bleef staan en onvervaard
trok hij een veer uit het maagdjes staart*

*Het hennetje vond het heel opwindend
maar die daad was nog niet bindend
't Was net of hij haar niet beliefd
Na vier weken zonder liefde
hield de hen het niet meer uit
Elke dag trok hij haar een veer uit
Het was echt niet meer gezond
want zij kreeg een koude staart*

*Het maagdje liet haar tranen gaan
en ze zei ach lieve haan
waarom wil je me niet beminnen
ik ga gewoon kapot van binnen
Ach, m'n liefste, zei 't haantje
strijk nou niet meteen 't vaantje
ik wil je hebben, zei de haan
maar dan... zonder kleren aan...*

Foto van de Maand

wil hij vangen. Uiteraard speelt ook opvoeding hierin een rol, hij is dat gewoon. Matthias heeft bij zijn opa al zoveel hanen gezien. Opa fokt zowat alle grote vechthoerassen die er zijn en hanen om met kraaiwedstrijden mee te doen. Het is hem met de paplepel binnen gelepeld zegt men hier. (Ingezonden door Steven Henot).

Wat weten we eigenlijk over het vogelgriepvirus?

Op 25 november 2020 verscheen een interessant artikel van Thomas Oudman in "de Correspondent, waarin hij viroloog Thijs Kuiken citeert. Hierna een uitgebreide uitleg.

De vogelgriep die nu in Nederland heerst, is gelukkig niet gevaarlijk voor mensen. Maar het is wél wachten op een nieuwe variant die wél een voor mensen een dodelijke pandemie veroorzaakt, stellen wetenschappers. En het is glashelder waar nieuwe dodelijke varianten vandaan kunnen gaan komen: de Europese pluimvee-industrie. De volgende pandemie wordt uitgedroefd in kolossale kippenstallen.

Het is herfst, de ganzen komen terug uit het hoge noorden. Prachtig, maar dit jaar namen ze opnieuw de dodelijke vogelgriep mee. De afgelopen weken stierven er in Nederland duizenden wilde vogels. Ganzen vallen massaal uit de lucht. Vanwege besmettingen in zes pluimveebedrijven zijn er al meer dan een half miljoen kippen en twintigduizend eenden vroegtijdig gedood (stand 27 november).

De kans is klein dat de kous hiermee af is.

We zijn voorlopig nog niet van covid-19 bevrijd, maar het volgende dodelijke virus is alweer komen binnenvliegen.

Het vogelgriepvirus H5N8 is uit Siberië door wilde watervogels meegenomen naar Nederland.

Het virus is oorspronkelijk afkomstig van grote pluimveebedrijven in andere delen van Azië, en waarschijnlijk tijdens de voorjaarsstrek met watervogels meegelift naar de arctische broedgebieden.

De kans is klein dat deze variant van het vogelgriepvirus overspringt op de mens, maar dat betekent niet dat we ons geen zorgen hoeven te maken. De geschiedenis heeft meermaals uitgewezen dat grote stallen met varkens of kippen ware broedmachines zijn voor een dodelijke viruspandemie.

De kans daarop wordt met het groeiende aantal megastallen alleen maar groter. In Nederland leven nu meer dan honderd miljoen kippen, vaak met meer dan honderdduizend in één schuur. Deze dieren zijn niet ingeënt tegen bestaande varianten van vogelgriep, terwijl dat eenvoudig zou kunnen.

Hoogleraar virologie Thijs Kuiken, expert op het gebied van het ontstaan van vogelgriep en verbonden aan het Erasmus MC in Rotterdam, gespecialiseerd in de overdracht van virussen van wilde dieren op de mens, stelt: "de pluimveehouderij in zijn huidige vorm is een kakelende tijdbom".

Wat is vogelgriep?

Net als het coronavirus is vogelgriep een ziekte die van andere diersoorten kan overspringen op de mens.

De meeste griepvirussen zijn ooit begonnen als vogelgriep. Het vogelgriepvirus H1N1, ook wel de Spaanse Griep genoemd, doodde honderd jaar geleden tussen de twintig en vijftig miljoen mensen nadat het oversprong op mensen.

Oorspronkelijk kwam het vogelgriepvirus alleen voor bij watervogels zoals ganzen, eenden en zwanen, in een variant die hen niet of nauwelijks ziek maakte. Er is nog nooit een wilde kip gevonden met het vogelgriepvirus, in wat voor variant dan ook. Wilde kippen, leven in de bossen van Zuidoost-Azië, ver van open water.

Pluimveebedrijven zijn de speeltuinen die het vogelgriepvirus nodig heeft om dodelijk te worden. En open water is wat het virus nodig heeft om vogels te besmetten. Als een besmette eend in het water poept, kan een andere watervogel het daar weken later nog oppikken. Modelleren van eerdere uitbraken van het vogelgriepvirus toonde aan dat het patroon van verspreiding alléén te verklaren is door zulke indirecte besmetting. Alleen met water komt het reproductiegetal van het virus, de bekende R , boven de één.

Omdat wilde watervogels al millennia met vogelgriep te kampen hebben, kunnen zij er heel goed tegen.

De pluimveebedrijven zijn de speeltuinen die het vogelgriepvirus nodig heeft om dodelijk te worden.

Er gaat er nu een dodelijke versie rond die ook wilde watervogels laat creperen.

Virussen kunnen zichzelf niet vermeerderen. Het zijn slechts envelopjes met daarin kleine stukjes genetisch materiaal. In het geval van vogelgriep zijn dat altijd acht losse stukjes RNA per virusdeeltje. Cellen van andere organismen kunnen virussen opnemen, vermeerderen en verder verspreiden.

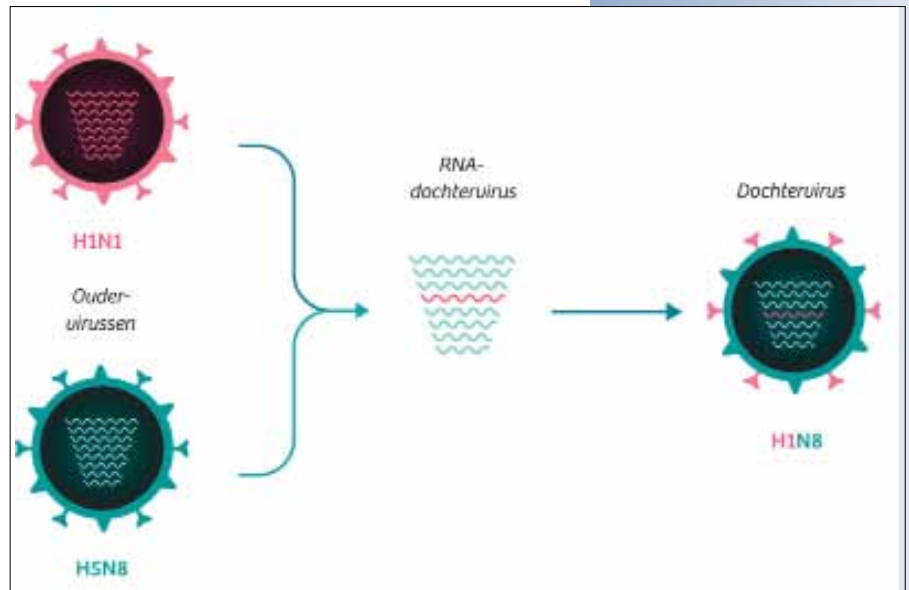
En bij dit vermeerderen kunnen twee dingen gebeuren, waardoor er een nieuwe variant van het vogelgriepvirus ontstaat.

Manier 1: Reassortatie

Een manier waarop een nieuw virus kan ontstaan is 'reassortatie'. Dat gebeurt als één of een aantal van die acht stukjes genetisch materiaal van twee verschillende virusdeeltjes tijdens het vermeerderen door elkaar raken. Meestal leidt dat tot niets, want een virus kan alleen groeien als het precies alle acht stukjes RNA heeft. Maar het kán gebeuren dat het dochtervirus na zo'n verwarring precies alle acht stukjes heeft, een deel van het ene en een deel van het andere oudervirus. De namen van de verschillende varianten van het vogelgriepvirus, zoals H5N8, verwijzen naar de verschillende varianten van twee eiwitten, zogenaamde 'oppervlakte-eiwitten', die uitsteken aan het oppervlak van het virus (hemagglutinine en neuraminidase).

Als een cel besmet wordt met een H1N1-variant én een H5N8-variant van het virus, dan kan er door reassortatie een H1N8- of een H5N1-variant ontstaan. Dan is een nieuw virus geboren. Maar reassortatie maakt het virus nog niet dodelijk.

En in een kip zal dat niet zomaar gebeuren. Ganzen en eenden kunnen veel beter tegen vogelgriep en kunnen het heel lang meedragen, dus bij hen is de kans groter, al blijft die klein. Die kans wordt groter als grote concentraties van ganzen of eenden dicht op elkaar zitten. Als die ook nog in aanraking komen met wilde vogels, en dus met meer bestaande varianten van het virus, is er een serieuze mogelijkheid dat op zo'n manier een nieuw virus ontstaat. Dit is vooral in Azië het geval, bijvoorbeeld wanneer grote groepen gedomesticeerde eenden worden losgelaten op rijstvelden na de oogst, om daar de plantenresten en slakken op te eten.

Manier 2: Mutatie

De enige manier waarop een nieuw virus dodelijk wordt, is door een mutatie. Dat kan ook in een kip gebeuren, want er is maar één virusdeeltje voor nodig. Er hoeft slechts één overschrijffout in het genetische materiaal plaats te vinden tijdens het vermeerderen, maar wel op een cruciale plek.

Normaliter kan een vogelgriepvirus alleen in darmcellen en luchtwegen worden opgenomen en zich vermeerderen, omdat alleen daar een noodzakelijk enzym aanwezig is voor het maken van één van de oppervlakte-eiwitten (hemagglutinine). Vogels worden dan wel ziek, maar niet ernstig.

Maar bij een virus met die specifieke mutatie kan dat oppervlakte-eiwit ook gemaakt worden met een ander enzym, dat overal in het lichaam voorkomt. En dus kan het virus ineens overal in het lichaam worden opgenomen en zich vermeerderen. Dat maakt het virus veel schadelijker, waardoor vogels er doodziek van worden en sterven. In vaktermen: het virus is 'hoogpathogeen' geworden.

Nu kan zo'n killermutatie ook plaatsvinden in het wild, ook al is de kans veel kleiner. Maar in het wild hebben de dodelijke symptomen tot gevolg dat het virus zich bijna niet kan verspreiden. De 'gastheer' –het dier dat het virus met zich meedraagt– is meestal al dood voordat die een volgende gastheer heeft kunnen besmetten.

Veel kippen bij elkaar: party time!

Daar komen pluimveebedrijven weer in het spel. Hoewel vogelgriep zich normaliter dus alleen via het water verspreidt, zitten kippen in moderne pluimveebedrijven zo dicht op elkaar dat het virus zich daar door water kan verspreiden. Zo kan een kilervirus zich verspreiden. Als een besmette kip het loodje legt, zitten andere kippen er daarna nog een tijdje bovenop en raken dan makkelijk besmet. En als dat eenmaal gebeurt, dan is het party time voor het virus.

Een mutatie die leidt tot een levensvatbare verandering van het vogelgriepvirus is zeldzaam

Maar in zo'n gigantische berg kippen (in Nederland gemiddeld zo'n zestig- tot honderdduizend per bedrijf) wordt het virus in no time miljarden keren vermeerderd. Dus ook al zijn levensvatbare mutaties zeldzaam, het virus wordt zó vaak vermeerderd dat het toch aan de lopende band muteert.

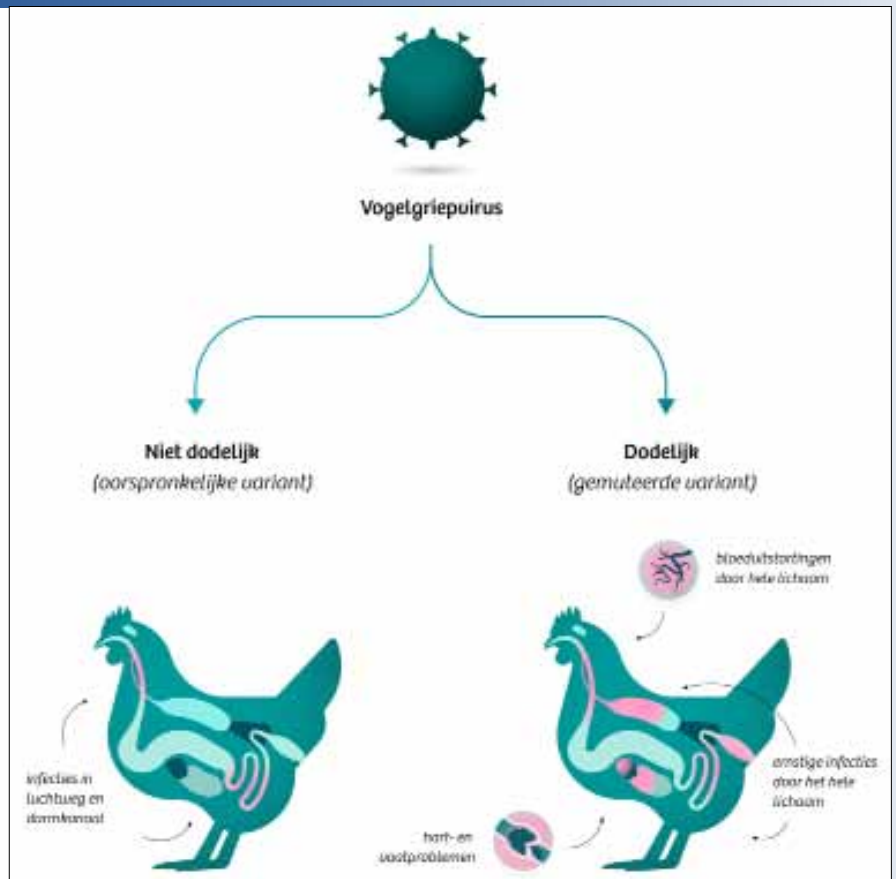
Er ontstaat dus een golf aan nieuwe variaties van het virus. Variatie is dé grondstof voor natuurlijke selectie. En natuurlijke selectie werkt volgens een logisch principe: de variant die zich het hardst voortplant, zal het talrijkst worden. Voor een virus in een berg kippen betekent dat: varianten die snel een zieke kip en veel andere kippen aansteekt.

Zo kan er een virus ontstaan dat niet alleen dodelijk is, maar ook nog eens heel erg besmettelijk. Voor kippen, en soms ook voor mensen.

De nachtmerrie.

Het belangrijkste is, dat doordat kippen met zo veel zo met elkaar dicht op elkaar zitten, het vogelgriepvirus kan evolueren in een dodelijke, én zeer besmettelijke variant.

Tussen 1959 en 2015 zijn er 39 gevallen geregistreerd waarin een relatief ongevaarlijk H5- of H7-vogelgriepvirus muteerde in een dodelijke variant. 37 keer ontstond die in de pluimvee-industrie, en het vaakst in grote kippenstallen in Europa. Dat werpt de vraag op: *waarom hebben wij die grote stallen?*

Tot in de jaren vijftig werden kippen vrijwel alleen gehouden door boeren die daarnaast ook ander vee hielden en gewassen verbouwden. Er leefden in 1952 al 24 miljoen kippen in Nederland, maar die waren verspreid over 300.000 boerenbedrijven, met een wettelijk maximum van 350 kippen.

In de jaren vijftig veranderde de overheid van strategie, om te kunnen concurreren met andere landen.

Het aantal kippen in Nederland steeg snel, terwijl het aantal bedrijven daalde. Ook werden de vele sterke traditionele kippenrassen vervangen door hybride rassen, die veel meer eieren legden of vlees opleverden, maar wel ziektegevoeliger waren. Nu zijn er nog zo'n tweeduizend pluimveehouderijen over, die zich concentreren in drie regio's: de Gelderse vallei, en rondom Weert en Venray. Samen houden die meer dan honderd miljoen kippen. Omdat vooral vleeskuikens heel kort leven, betekent dat een veelvoud aan kippen die jaarlijks worden geslacht (nog exclusief de veertig miljoen haantjes die jaarlijks in de legkippenindustrie worden 'verhakseld').

De kans op een pandemie groeit

Dat de laatste grootschalige vogelgriep-pandemie met tientallen miljoenen dode mensen alweer honderd jaar geleden is, zegt dus niet veel. Want nooit eerder in de geschiedenis werden er zo veel kippen zo dicht op elkaar gehouden.

Een vogelgriep-pandemie zoals de Spaanse Griep, of erger, kan weer gebeuren

Het was dan ook geen enorme verrassing toen er in 2003 ook in Nederland een dodelijk vogelgriepvirus muteerde dat naar schatting meer dan duizend mensen besmette, van wie één aan de ziekte overleed. Het virus verspreidde zich als een lopend vuurtje over kippenbedrijven in de Gelderse vallei, en sloeg ook over naar Zuid-Nederland en het buitenland. Om verdere verspreiding te stuiten werden dertig miljoen kippen geruimd –vergast en verbrand.

Gelukkig bleek dat virus niet erg besmettelijk van mens op mens, maar dat kan met een nieuwe variant zomaar wel zo zijn.

De oplossing: hogere biosecurity?

De oplossing van de pluimvee-industrie is wat die al decennia-lang is: het verhogen van de zogenoemde biosecurity: kippenschuren zo goed mogelijk afschermen van de buitenwereld. Maar dat werkt maar ten dele zoals de vele uitbraken laten zien. Je kunt stallen niet potdicht maken. Er moeten dagelijks tonnen voer naar binnen, en tonnen poep naar buiten. Gigantische ventilatoren zuigen buitenlucht naar binnen en binnenlucht naar buiten om ervoor te zorgen dat zo veel dieren bij elkaar niet oververhit raken en zo droog mogelijk blijven.

Bacteriën zijn klein. Maar virussen zijn nog véél kleiner. Een griepvirus ten opzichte van een salmonellabacterie bijvoorbeeld, dat is een konijn ten opzichte van een walvis.

Zodra een flink besmettelijke vogelgriepvariant uitbreekt in één megastal, worden er zo onbeschrijflijk veel minuscule virusdeeltjes geproduceerd, dat verspreiding naar buiten onmogelijk is te voorkomen. Via knaagdieren, vogels, vliegen, stofjes, de kleren van boeren, destructieteams, ga zo maar door, is verdere verspreiding van een uitbraak van een besmettelijk virus tussen stallen simpelweg niet te voorkomen. Ook in Nederland, zoals de massale besmettingen in 2003 bewezen.

Maatregelen om een stal zo goed mogelijk af te sluiten zijn ontzettend duur. Maar hoe groter de stal, hoe lager de kostprijs per kip –precies de reden waarom het aantal megastallen in Nederland groeit. En dat verhoogt weer het (economische) belang van een grotere biosecurity. Het is een vicieuze cirkel. Ondertussen zijn dodelijke H5-vogelgriepvirussen endemisch geworden onder kippen. Dat betekent dat het virus constant circuleert, en niet meer is uit te roeien. Eerst in Azië, en langzamerhand ook in Afrika, het Midden-Oosten en Oost-Europa. Dus hoe hard we in Nederland ook ons best doen om vogelgriepvrij te blijven, een nieuwe besmetting is niet te voorkomen.

Wat moeten we nu doen?

Wat we in Nederland kunnen doen ligt eigenlijk voor de hand. Het risico op een uitbraak is groot door onze manier van pluimveehouden. Want Nederlandse kippenstallen worden steeds groter. Volgens de meest recente cijfers zijn er nu zo'n 120 stallen met meer dan 120.000 leghennen in Nederland, en 34 stallen met meer dan 220.000 vleeskuikens.

Deze staan bij elkaar in de buurt en vaak ook nog eens in gebieden waar veel watervogels voorkomen.

Er zijn eenvoudige vaccins, die goed werken

Dat klinkt vanzelfsprekend. Waarom doen we dat niet?

Omdat de Europese maatregelen tegen de dodelijke vogelgriep zijn bedoeld om de export van pluimveeproducten zoveel mogelijk te begunstigen. En dat is gek genoeg niet hetzelfde als het zoveel mogelijk voorkomen van zieke kippen. De landen waar ons kippenvlees heengaat, vooral Duitsland en Groot-Brittannië, proberen ook virusvrij te blijven. Daarom mag kippenvlees alleen geëxporteerd worden als het vogelgriepvrij is. 'En dus is het zaak om een uitbraak zo snel mogelijk op te sporen en uit te roeien. Vaccinatie maakt dat juist moeilijker'.

Jaja... Maar... vaccinatie zorgt ervoor dat kippen niet ziek worden van vogelgriep en het nauwelijks verspreiden. Maar dat betekent ook dat een virus makkelijker sluimerend aanwezig kan zijn zonder dat dat duidelijk wordt door zieke kippen.

Europa kiest dus bewust voor een hoger risico op een dodelijke uitbraak, en het regelmatig ruimen van grote hoeveelheden kippen. Dat is puur vanwege het economische belang van de export. In Nederland zijn de te nemen maatregelen dus duidelijk, als je uitbraken zoveel mogelijk wilt voorkomen:

minder kippen houden, die minder dicht op elkaar zetten en ze inenten. Op wereldschaal ligt dat iets moeilijker.

Wereldwijd groeide het aantal kippen de afgelopen decennia steeds harder. Per jaar worden er nu tachtig miljard kippen geproduceerd. In 2018 aten we samen zo'n 80 miljard kippen. Dat staat dus nog los van de vergelijkbare hoeveelheid legkippen die worden gehouden.

In delen van Azië leven kippen ook in afgesloten megastallen, maar anders dan in Nederland staan die vaak pal naast kleine boertjes waar kippen of eenden scharrelen.

Gevaarlijker dan die situatie is het niet. Met zoveel kippen is er –puur vanuit epidemiologisch oogpunt– iets voor te zeggen om alleen nog te werken met grote, afgesloten kippenstallen die ver uit elkaar staan. Zo minimaliseer je het contact tussen pluimvee en wilde watervogels.

Grote pluimveebedrijven zijn vervuילend voor hun omgeving. Bijvoorbeeld door hun stikstofuitstoot, maar ook in Nederland komen er onder mensen meer longziekten voor in de omgeving van grote pluimveebedrijven.

Alles bij elkaar genomen is de enige oplossing: veel minder en kleinschaliger vee te houden. Dat is goed voor onze gezondheid en voor de natuur in het algemeen. Met kleine bedrijven kunnen we heel goed een robuust systeem creëren. Dan kan een vogelgriepvirus een keer binnenkomen, maar dan is dat geen groot probleem. Het systeem is dan veel flexibeler. Er is dan bijna geen kans meer op een dodelijk virus, en zonder strenge exportregels zou je besmette dieren dan gewoon kunnen laten uitzielen.

Viroloog Thijs Kuiken redeneert vanuit het basisprincipe dat gezondheid van mens, dier en omgeving wederzijds van elkaar afhankelijk zijn.

'Dodelijke vogelgriep is verschrikkelijk voor kippen zelf. Daarnaast creëren we ook een groot probleem voor wilde vogels, die toch al in de verdrinking zitten door hun slinkende habitat. En natuurlijk is het een gevaarlijk risico voor de mens. In de afgelopen honderd jaar is het meermaals bewezen dat intensieve veeteelt leidt tot dodelijke pandemieën.'

Wat kunnen we leren van eerdere ziekte-uitbraken, zoals de Spaanse griep, ebola en hiv?

Pandemieën zijn net opera's, waarin mensen, dieren en microben allemaal hoofdrollen vervullen.

Het vaccin is er... Maar de Franse vaccinproducent is tegen vaccinatie tegen vogelgriep

Velen vragen zich af, waarom er niet tegen vogelgriep kan of mag worden gevaccineerd.

*Terwijl er wél een vaccin is... Begrijpt u het nog?
Jinke Hesterman legt uit waarom.*

Marc Prikazsky, topman van farmaceut Ceva Santé Animale, ziet niets in grootschalige preventieve vaccinatie van pluimvee tegen vogelgriep. Het vaccin is er, maar dat kan beter bewaard worden voor situaties waarin een uitbraak niet meer met andere maatregelen onder controle te brengen is, volgens hem.

Opmerkelijk, omdat je zou denken dat een grote farmaceut op het gebied van diergeneeskunde er belang bij heeft dat er zoveel mogelijk wordt gevaccineerd. Niets blijkt minder waar: vaccinatie zou vanwege exportblokkades van derde landen veel schade aan de Europese pluimvee-industrie toebrengen, voert Prikazsky aan. Dat zou, met andere woorden, betekenen dat de farmaceut een groot deel van z'n klandizie kwijt raakt en zich in z'n eigen vlees zou snijden.

Ceva heeft in 2018 heeft een strategische alliantie gesloten met Wageningen Bioveterinary Research (WBVR) voor de ontwikkeling van vaccins tegen besmettelijke dierziekten. Prof. Ludo Hellebrekers van WBVR zei toen: "Deze publiek-private samenwerking (PPS) op het gebied van diergezondheid biedt een schitterende kans om onze 'One Health'-aanpak voor de beheersing van opkomende en heropkomende besmettelijke ziekten verder te versterken. Beide partners zijn zeer deskundig op het gebied van de geselecteerde projecten en we denken dat dit grote voordelen gaat opleveren voor volksgezondheidsautoriteiten over de hele wereld."

Vooralsnog heeft deze samenwerking nog geen doorbraak opgeleverd als het gaat om het voorkomen van een wereldwijde griep пандеміe vanuit de pluimvee-industrie. Vaccins zijn er wel, maar er is geen animo om ze toe te passen, gelet op de uitspraken van de Franse farmaceut.

In de afgelopen honderd jaar is het meermaals bewezen dat intensieve veeteelt leidt tot dodelijke pandemieën!

*Door
Jinke Hesterman*

(Bron: Levende Have)

Vanwege het economische belang van de pluimveesector zijn in 2003 meer dan 30 miljoen(!) dieren afgemaakt. Hieronder 180.000(!) hobbydieren bij 17.000 gezinnen, die deze dieren hadden als huisdier, sommige dieren al meer dan 20(!) jaar.

Het openbreken van hokken en doden van dieren wanneer mensen niet thuis waren, het openbreken van huizen, arrestatie van mensen die niet mee wilden werken, af luisteren van telefoons, volgen van 'verdachten', doorzoeken van auto's, in beslagname van video-opnamen van ruimingen, geen middel werd door de overheid geschuwd.

Het vaccin is er... Maar de Franse vaccinproducent is tegen vaccinatie tegen vogelgriep

Onder invloed van de Covid-19-pandemie komen vanuit Wageningen ook andere geluiden naar boven. Volgens Thijs Kuiken, viroloog, is er alle reden om in te grijpen in de structuur van de Nederlandse pluimvee-industrie. "Het zou helpen om kleinere bedrijven te hebben, en die te verspreiden over Nederland op plekken waar zo min mogelijk watervogels zijn", zegt hij. "Wat ook enorm zou helpen, is het vaccineren van kippen tegen de bekende vogelgriepvarianten. Dodelijke vogelgriep is niet verschrikkelijk voor de kippen zelf", aldus Kuiken, "maar daarnaast creëren we ook een groot probleem voor wilde vogels, die toch al in de verdrukking zitten door hun slinkende habitat. In de afgelopen honderd jaar is het meermaals bewezen dat intensieve veeteelt leidt tot dodelijke pandemieën, met alle gevaren vandien voor de mens", waarschuwt hij.

De risico's van de intensieve veehouderij zijn tijdens de huidige pandemie ook benoemd door de bekende Rotterdamse viroloog Ron Fouchier ("Nederland is vol met gastheren die een virus over kunnen dragen") en epidemioloog Arjen Stegeman: "Ik stel niet dat de veehouderij verantwoordelijk is voor pandemieën, maar wel dat deze de gevolgen van de aanwezigheid van een zoönose vele malen erger kan maken. De nertsen zijn hier een goed voorbeeld van", aldus Stegeman.

In 2003 werd op initiatief van Kenneth Broekman en Hans Ringnalda het Zwartboek Vogelpest uitgebracht. In dat jaar werden 30 miljoen(!) dieren gedood, 1/3 van de Nederlandse pluimveestapel. Ringnalda werd door Martin Schulz, toen voorzitter van het Europese Parlement, voor de eerste keer in de geschiedenis als burger in de gelegenheid gesteld in het parlement in Brussel in discussie te gaan met parlementsleden om de belangen van hobbydierhouders te behartigen. De kennis van de parlementsleden bleek nihil. Ringnalda moest zelfs een Oostenrijks parlements lid het verschil tussen een bacterie en een virus uitleggen...

Petitie om vaccinatie van hobbydieren mogelijk te maken

Levende Have, ook al zeer actief voor de hobbysector in 2003, zocht contact met houders van hobbypluimvee, die een verzoek aan de minister om vaccinatie mogelijk te maken, wilden ondersteunen. Dat was in een dag rond.

Daarop werd op 29 november een brief naar minister Schouten gestuurd, ondertekend door 17 mensen (zie volgende pagina).

Tegelijkertijd werd er een petitie gestart.

Jullie kunnen deze petitie ondertekenen (voor zover jullie dat nog niet gedaan hebben) en verspreiden via jullie eigen social mediakanalen.

<https://vaccineerhobbyvogels.petities.nl/>

In dit Zwartboek met meer dan 600 pagina's beschrijven gedupeerden, van wie dieren waren geruimd (vermoord), de intimidatie en het machtsmisbruik door de Nederlandse overheid. Ook wordt ingegaan op de juridische en wetenschappelijke aspecten van ruiming. Die van hobbydieren waren volkomen zinloos, omdat het virus niet werd verspreid door hobbydieren, maar door commercieel wegtransport. "Stamping out" (ruimen) was goedkoper dan vaccineren en bleef leidraad voor de EU. Nadien zijn de regels voor het ruimen van hobbydieren versoepeld...

Levende Have

Terkaple, 29 november 2020

Aan de minister van LNV, mevrouw Carola Schouten

Betr. verzoek om vaccinatie tegen vogelgriep

Geachte mevrouw Schouten,

Bij deze verzoeken wij u zo spoedig mogelijk een vaccin tegen vogelgriep beschikbaar te stellen aan dierenartsen, zodat pluimvee van particulieren en op kinderboerderijen kan worden ingeënt.

In het draaiboek aviaire influenza 2.0 lezen we:

“Goed gevaccineerde dieren bouwen weerstand op tegen het A1-type waartegen ze zijn gevaccineerd. Ze hebben daardoor een hogere dosis van het virus nodig om besmet te raken, worden zelf niet of minder ziek en zullen het virus ook niet meer of veel minder uitscheiden.” En:

“Indien er opnieuw animo zou zijn, kan de Nederlandse overheid bij de Europese Commissie een nieuwe aanvraag indienen.”

Met de huidige dreiging van vogelgriep, de grote hoeveelheden besmette wilde vogels, de besmettingen bij bedrijven en op locaties van particulieren en kinderboerderijen, is de bereidheid tot vaccineren groot. Ook de verwachting dat de afschermplicht nog maanden gaat duren, waardoor veel dieren niet die vrijheid kan worden geboden die ze gewend zijn, maakt dat houders van hobbypluimvee en medewerkers van kinderboerderijen uitzien naar een vaccin.

Vaccinatie beschermt niet alleen individuele dieren en voorkomt dat in geval van een besmetting op een bepaalde locatie ook gezonde dieren moeten worden gedood, het geeft bovendien perspectief op een beter dierenwelzijn. We zijn ons ervan bewust dat aan vaccinatie een aantal voorwaarden zijn verbonden, maar gaan ervan uit dat deze op de praktijk van de hobbymatige houders zijn afgestemd.

Wij vertrouwen erop dat u ons verzoek zult honoreren en snel in actie zult komen richting Europese Commissie en vaccinfabrikant. Ook vernemen we graag of de overheid, net als in 2006, bereid is tot een tegemoetkoming in de kosten.

Met vriendelijke groeten,

Jinke Hesterman, directeur Stichting Levende Have

Dit verzoek wordt mede ondertekend door:

Karin Meijer, Mike van der Most, Casper Kollen, Dorpsboerderij Nieuwkoop, Dierenhoek 't Sparretje, Maudy Gerritsen, Daphne de Vries, Cathy Zijlstra, Marieke van Rijnsoever, Rita Delger, Hanny Palmen-Lehmann, Emmylou Heldoorn, Jolada de Vries, Linda Zeevenhoven, Esmeralda van Hamersveld-Hart, Joanna Wolthuis, Sandra Harkes, Jurgen Baan, Mandy Kokkelink, Sandra Drost, Henriëtte Frankena Blok, Marianne Biesma, Caroline ten Pas, Hans Ringnalda, Jolanda Jongman, Eric Fischer, An Vlieland, Gra Steens, Nicolien Wols, Jessica van Kuijk, San Montforts

Onkruid schoffelen en Vorwerkhoenders

Wij hebben een melkveebedrijf en langs de perceelsgrens, grenzend aan onze tuin, groeit een flinke strook erfbeplanting. Zo'n 150 meter lang en 4 breed. Wekelijks was ik daar aan het schoffelen, wat nou niet bepaald m'n grootste hobby is.

In 2010 bedachten we dat een groepje kippen met hun gescharrel dat werk ook goed kon doen en gingen we op marktplaats op zoek naar een beetje mooie kip. We stuitten op een afbeelding van Vorwerkhoenders in de sneeuw, heel mooi, en besloten die aan te gaan schaffen.

De adverteerder woonde 20 minuten rijden bij ons vandaan en had wel 8 hennen te koop.

Daar zagen we zeer veel Vorwerkhoenders, binnen in de schuur met een uitloop naar buiten. Grote en kleine. In een stukje gaas stonden onze jonge kipjes, 8 weken oud. Het was december, dus mijn eerste vraag was of die wel al naar buiten konden, ons nachthok was nou niet direkt het formaat om ze weken in opgesloten te houden. Maar dat kon zei de beste man en we namen ze mee. En ja hoor, ook het weer werkte mee en ze konden goed wennen aan hun hok met flinke uitloop.

Nu hebben wij ook blauwe Texelaars voor de fokkerij, en zijn fanatiek keuringsdeelnemers, en mijn zoon wilde wel met de Vorwerks gaan fokken.

Dus lid geworden van KSV Venray en ook meteen van de speciaalclub. Een week later kwam Jan Swinckels van KSV Venray bij ons kijken en kennismaken. Hij zag meteen dat de kwaliteit niet al te best was, gele poten in plaats van leiblauwe, qua maat tussen groot en kriel in, kleur veel te licht. Een flinke domper dus.

*Door
Joyce Boumans*

Onkruid schoffelen en Vorwerkhoenders

Heel lief bood hij aan om zijn broedmachine in de lente bij ons neer te zetten en dan konden we met een goede haan proberen betere dieren te fokken.

Maar ik bedacht dat dat een giga meerjarenplan zou gaan worden, en ging daarom op zoek naar fokkers van betere dieren. Via de digitale catalogussen zocht ik naar de beste fokkers van de laatste jaren en Piet Roskam bleek al vaak kampioen te zijn geweest van de speciaalclub, en hij won al veel rasprizen op de landelijke Noordshow in Assen.

Daar nam ik contact mee op en hij wilde wel wat verkopen. Een hele middag hebben we daar van alles van hem geleerd, waar je op moet letten, hoe ze moeten zijn, wat niet te doen. Heel fijn. Met 6 hennen en 2 hanen gingen we de 200km weer huiswaarts.

We hebben toen kippenrennen gemaakt om verschillende foktomen te huisvesten, overdekt ook omdat een Vorwerk flets wordt in de zon. In de erfbeplanting lopen nu steeds de oudere fokdieren die toch niet meer naar een show gaan.

Stef, toen 12 jaar, met de eerste Vorwerkkuikens.

Onkruid schoffelen en Vorwerkhoenders

We hebben 3 keer gebroed met de geleende broedmachine.

En we schreven vol goede moed in op de jongdierendag van KSV en ook op shows in de buurt.

Aad Rijs, keurmeester op één van die shows, zei dat het lang geleden was dat hij zo'n mooie collectie Vorwerks had gezien.

Dat gaf moed en mijn zoon schreef in op de Oneto in Enschede, waar de speciaalclub haar clubshow had ondergebracht, en werd daar clubkampioen.

Het was duidelijk dat we een goede start hadden.

Toen was mijn zoon Stef 12 dus hielp ik hem veel, maar de verzorging deed hij zelf.

Samen gingen we op die voet verder en de kwaliteit wisten we vast te houden.

Ik regelde en betaalde alles en hij verzorgde en incasseerde alles...

In 2015 was de Europashow in Metz, Frankrijk, en we wilden daar wel aan meedoen om onze dieren te vergelijken met die van de Duitse inzenders, want de Vorwerk is van origine toch een Duits ras.

Het was meteen ook een goed smoesje om eens een paar dagen van de koeien weg te kunnen.

Een geweldige tijd hadden we daar, we hebben enorm veel gezien, en onze 6 dieren werden alle hoog gewaardeerd.

Een maand later kwam er nog een envelop in de bus... de berekeningen waren verlaat maar Stef was Europeameister geworden met z'n collectie Vorwerks! Geweldig trots natuurlijk.

En we bleven op shows maar de besten hebben, heel fijn, maar ook lastig, omdat je toch een keer vers bloed nodig hebt en dat in Nederland moeilijk te vinden is.

Daarom bestelde ik eitjes in Duitsland en zo konden we met goede kwaliteit verder.

Nu nog wisselen wij geregeld eieren uit met die Duitse fokker, zodat we wel een beetje in de zelfde lijn blijven zitten.

Imiddels is mijn zoon gestopt met het fokken van kippen en heb ik het circus van hem overgenomen, en neem deel aan ongeveer 7 shows per jaar. Ook zit ik inmiddels in het bestuur van KSV Venray.

Heel leuk allemaal maar ook druk naast het bedrijf.

Het Vorwerkhoen is een middelgroot landras, dat met wat aandacht redelijk tam is te krijgen. Maar ze kunnen goed vliegen, dus wil je ze niet 's nachts boven in boom hebben zitten dan zou ik ze aan één kant kortwieken (vleugelveren knippen). Ze zijn heel vitaal, zelden ziek. De hanen kraaien 24/7 als ze hun bui hebben, maar meestal alleen overdag. Ze zijn gek op vlokreeftjes, die eten ze zo uit de hand. Vorwerkhoenders leggen ongeveer 170 cremekleurige eitjes per jaar. Met belichting vanaf de herfst erbij leggen ze door en in februari weer eieren kunnen worden verzameld om te fokken. Ze worden niet snel broeds, maar dat verschilt, het ene jaar geen een, dan een jaar veel die broeds worden.

Onkruid schoffelen en Vorwerkhoenders

Vorig jaar hebben we ook in Landleven gestaan met een artikel van 6 pagina's lang.

Heel leuk om te merken dat het ras wel wordt gewaardeerd als het eens in de spotlights komt te staan.

Dit jaar heb ik de uitdaging om mijn dieren weer wat lichter van kleur te krijgen, omdat ze steeds roder werden.

Al met al voor mij een hele leuke hobby en ik hoop als ambassadeur van de specialclub nog veel mensen enthousiast te krijgen voor dit mooie ras.

*Het Vorwerkhoen is qua kleur de gele variant van de Lakenvelder.
(Foto: D & S Poultry Pics).*

Overpeinzingen van Jan Eenvoud

De kip in opmars

Na de oorlog 1940 -1945 was het resterende kippenbestand erg klein. De meeste kippen waren uit nood geconsumeerd. Ons land kende toen vele kleine boertjes die geen kippen meer bezaten. Deze kregen door de regering 50 kippen toegewezen. Nu lijkt dat niet zoveel, maar u moet wel bedenken dat in die dagen iemand met 300 kippen een fors inkomen had. De populairste soorten waren de rode Islanders voor de leg en de Noord-Hollandse voor de mesterij. Om het aantal kippen te vergroten gingen de boertjes zelf broeden. Hiervoor gebruikten ze de Noord-Hollandse blauwen, omdat hier veel eieren onder konden. Zo werd het aantal kippen heel langzaam steeds groter. In de winter waren er bijna of helemaal geen eieren omdat er nog geen verlichting was. Dit was in de woningen te zien, de vensterbanken waren veel lager dan tegenwoordig. Deze werden gebruikt om op te zitten om zo bij het laatste daglicht nog wat handwerk te doen of wat te lezen. Toen de olielamp wat meer algemeen goed werd, kwamen de bloemen voor het venster te staan, en ook bij de kippen was verlichting in opmars.

Bij ons thuis hadden we een petromax. Dat was een olielamp die om de twee uur moest worden bijgevuld. Als je dit niet op tijd deed, koelde het asbestsokje af en werd het zwart. Dat verkortte de levensduur en dat kostte dan weer geld, iets wat we bijna niet hadden. Bij het aansteken van de lamp mochten we het sokje niet aanraken met de lucifer, want dan ging hij stuk.

Al snel ontdekten de boertjes dat een kip 14 uur licht moet hebben om een eitje te maken. Toen gebeurde het bijlichten altijd 's avonds en zo hadden we het hele jaar door eieren.

De kloek werd vervangen door broedmachines en het aantal kippen nam snel toe. De kuikens werden opgefokt in een hokje dat ver verwijderd stond van de hokken van de ouderdieren.

Dat had te maken met het overwaaien van ziekten van de ouderdieren naar de kuikens. Dit had tot gevolg dat al het water er met emmers heengesleept moest worden. Waterleiding was namelijk ook een luxe die ze toen nog niet kenden.

Voor de verwarming gebruikten we een kuikenkachel die gestookt werd met grote ronde eierkolen. De grote ijzeren kap om de kachel hield de warmte vast. Met behulp van stroken karton werd er een cirkel om de kachel gemaakt om te voorkomen dat de kuikens te ver van de kachel zouden lopen en konden verkleumen.

Als de kuikens opgroeiden tot jonge hennen was de behuizing soms erg krap. In het begin werd dit opgevangen door in het land koloniehokjes te plaatsen. Misschien kunt u zich die puntige hokjes nog herinneren! Maar al snel werden er grotere hokken gebouwd. Dit was het begin van de vermeerderingsbedrijven.

De bio-industrie werd geboren en de vele gemengde drijven verdwenen. Een stukje nostalgie verdween daarmee uit het landschap. Heden ten dage heeft een sportfokker soms meer dieren dan een klein boertje net na de oorlog had. Maar het opfokken, verwarmen en verlichten is nu een stuk eenvoudiger.

*Door
Jan Eenvoud*

Hoe slim is een kip?

Is een kip slim of... vertoont die slechts ge- conditioneerd gedrag?

Kippen hebben 14 halswervels en kunnen zo hun hele kop wel over 180 graden draaien. Dit geeft hen de mogelijkheid om snel roofdieren of ander gevaar te spotten.

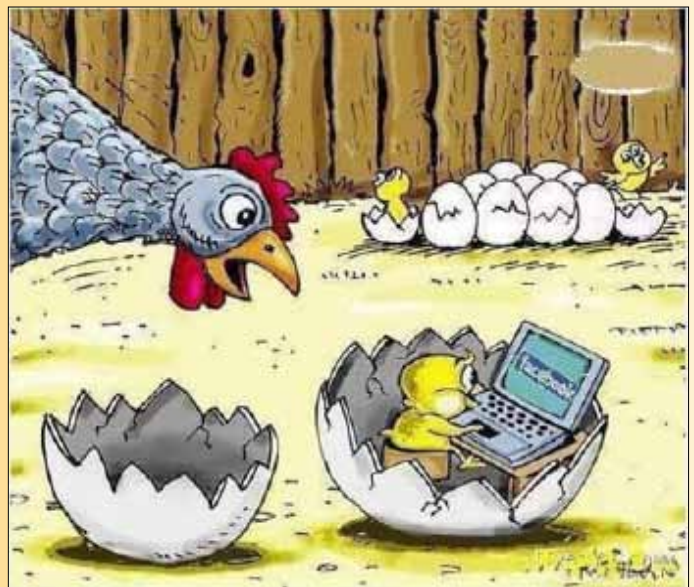

Kippen hebben grote ogen. Deze bevatten meer kegeltjes (vooral het S type) voor het zien van kleuren dan staafjes voor het zien van zwart-wit, zodat kippen meer kleuren van het ultraviolette spectrum kunnen zien dan uit het infraroodspectrum. Daardoor zien kippen bij fel licht beter en overdag spotten ze roofvogels in de lucht zeer goed.

Ze herkennen kleuren, en zo'n 100 andere kippen én ook hun baas. Heeft u altijd een bepaalde kleur jas aan? Dan komen ze al op u af. Maar trekt u een jas aan met een andere kleur, dan doen ze dat niet, kijken ze de kat uit de boom.

Onderling communiceren ze met zo'n 24 verschillende geluidjes. Zelfs een kloek communiceert al met de uitkomende kuikentjes in de eieren.

Ze herkennen ook uw stem. Of u nu "kiep" of 'Kippie' roept.

Hoe slim is een kip?

Kippen wennen aan gewoontes.

Geeft u ze voer vanuit een ton?

Dan komen ze al als u naar die ton toeloopt.

Kunnen kippen geuren waarnemen?

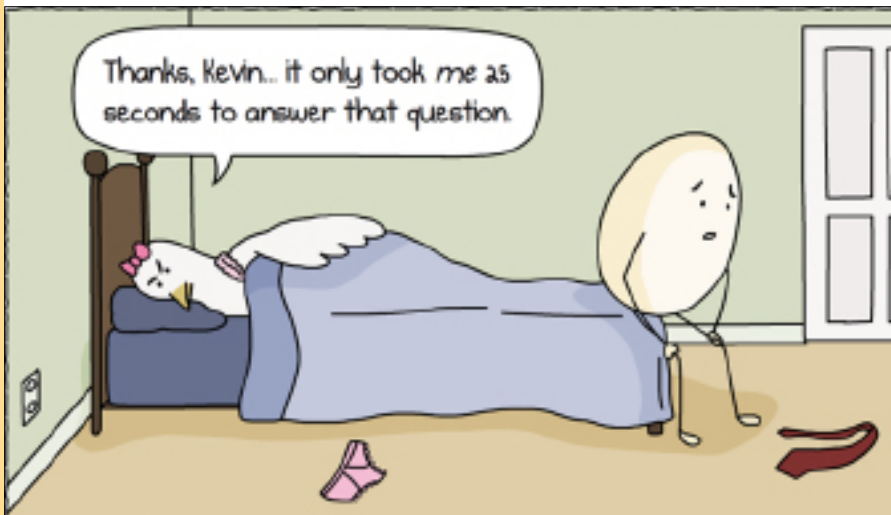
Ja, kippen hebben een vergelijkbaar reukvermogen als de mens.

De neus van de kip zit in de bovensnavel en bestaat uit drie kamerholtes. De eerste kamer begint bij de neusgaten. De volgende kamers gaan richting hersenen. In deze kamerholtes van de neus zijn schotjes aanwezig. Deze neuszeven zijn bezet met slijmvlies vol receptoren voor geur. Aan deze receptoren zitten de zenuwuiteinden met een geursensor. De zenuwen liggen dichtbij de hersenen en staan direct in verbinding met het hersendeel, waar emotie en gemoedstoestand worden waargenomen.

Geuren beïnvloeden bij de kippen hun gedrag, lust en eetlust.

Who the fuck heeft de TV uitgezet...?

Geurwaarnemingen onthouden ze en die herkennen ze steeds opnieuw in relatie tot hun eerdere beleving daarbij. Kennis over het herkennen van geuren en van kleuren wordt gebruikt bij de samenstelling van kippenvoer, om de voeropname te stimuleren, of juist af te remmen.

Hoe slim is een kip?

Is een kip zindelijk te krijgen? Nee. Ze poepen waar het hen uitkomt.

Recente studies toonden aan, dat kippen niet alleen in staat zijn problemen op te lossen, maar ook oorzaak en gevolg in te zien, kennis door te geven en zelfbeheersing te tonen.

Zo kunnen ze iets lekkers laten staan omdat ze weten dat er een nog lekkerder hapje volgt.

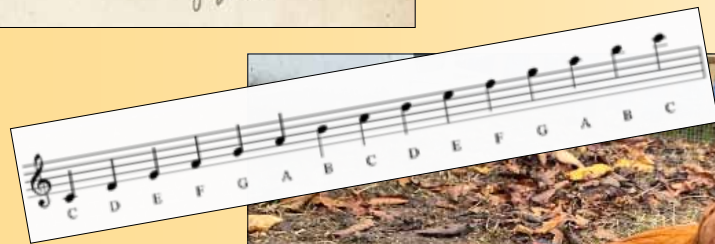

*Tekening van Delin (1925).
(Uit de verzameling van
Juul Lauwers)..*

Heeft een kip gevoel voor tijd? Het lijkt er meer op dat het daglicht het gedrag bepaalt. Als het schemert gaan ze naar hun hok.

Zou je een kip muziek maken kunnen leren door op de toetsen verschillende soorten voer neer te leggen? Met verschillende lepeltjes? Sarah Van Loo deed het met meelwormpjes en vlokreeftjes. Zie [Instagram.com/nuniya.be](https://www.instagram.com/nuniya.be) Probeer het eens!

Ofwel, is een kip slim?
Of slechts geconditioneerd?

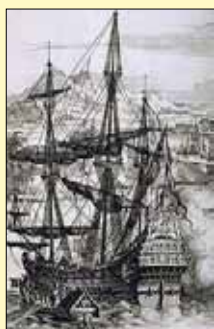
(Foto: Sarah Van Loo).

Waar komen toch die bruine eieren vandaan?

Reusachtige Chinese kippen en bruine eieren

De voorouders van alle rassen, die bruine eieren leggen, dit geldt zowel voor die in Amerika als die in Engeland, hebben één oorsprongspunt gemeen: *de haven Shanghai in China.*

Kippen werden op schepen meegenomen als proviand. Het feit alleen al, dat ze levend de oversteek hadden gered, was meer dan uitzonderlijk.

De reis via de Chinese zeeën was geen sinecure.

Het was een trip van tussen de zes en acht maanden onder meer dan barre omstandigheden.

Als kip was je in China als proviand aan boord gekomen om onderweg te worden opgepeuzeld. Was je een krakkemik, dan bleef je dat lot bespaard. Om daarna, als het schip onderweg tenminste niet zonk, uiteindelijk aan te komen als een smerig, zielig hoopje ellende na een langdurige opsluiting in een donker klein hok, slechte voeding, geen licht, ontberingen door het weer etc.

Half uitgehongerd en zo'n beetje helemaal opgevreten en leeggezogen door bergen ongedierte op en in je lijf.

En dan werd er ook nog van je verwacht dat je voorouder moest gaan worden van een paar nieuwe kippenrassen...

Waar komen toch die bruine eieren vandaan?

Kippen uit Azië

Na de eerste golf in de geschiedenis van de kip, voordat de Romeinen Europa bezetten, kwam er een tweede golf toen Aziatische rassen op grote schaal naar Amerika, Engeland en het vasteland van Europa kwamen. Deze Chinese kippen hebben een cruciale invloed gehad op de pluimveehouderij in Amerika en Europa.

Tal van ontdekkingsreizigers verhaalden over hun "ontdekkingen" van ó zo bijzonder raspluimvee in Azië, meestal aangedikt met allerlei 'feiten' om zelf interessanter te lijken. Een mix van werkelijke historische feiten, vervalsingen en fraaie anecdotes... Verhalen gingen erin als koek! Wat is er nieuw onder de zon?

Prachtige verhalen, deels waar, deels onwaar, verhalen die het ook in rasbeschrijvingen 'goed doen', want iedereen wilde en wil wat bijzonders fokken met "historie", ervan uitgaand dat in vroeger tijden 'onze' rassen tenminste in beginsel al min of meer waren veredeld...

Want Cochins komen toch uit Cochin China (het huidige Vietnam)?

En Brahma's komen toch uit de buurt van de Brahma Pootra, een rivier in India?

En de Engelse majoor Croad nam de naar hem vernoemde "Croad Langshans" toch uit de provincie Langshan in China mee naar Europa?

Vandaar ook al de rasnamen... logisch toch?

Fantasie!

Maar wat was de werkelijkheid eigenlijk?

In Azië werden kippen hoofdzakelijk gehouden om op te eten, om de eieren of om met hanengevechten mee te gokken. Hanengevechten, waarbij de kleur er niet toe doet, zijn in Azië en elders op de wereld ook nu nog zeer in zwang.

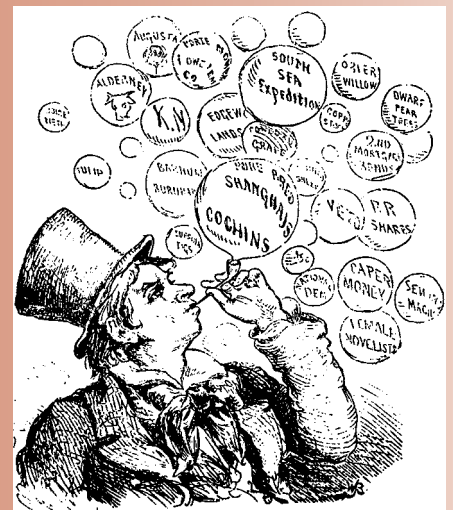
Ontdekkingsreizigers struinden rond 1850 echt niet met tentoonstellingskooien of verzendkisten China af naar mooi 'raszuiver' pluimvee...

Wat een eer zou dat zijn voor letterlijk soepkippen! Van de kippen op handelsschepen werden de vette opgegeten, en de magere krakkemikken of die te ziek waren om te verorberen, werden in havensteden verpatst. Dat overschot bestond uit een bepaald niet uniform allegaartje wat in die havensteden terecht kwam.

De werkelijkheid was 'rastechnisch' dus aanmerkelijk minder interessant.

Intercontinentaal waren er rond 1850 postkoetsen, telegrafie en ... zeilschepen... voor het vervoer van ...spullen ...mensen maar vooral van... ..verhalen...

Voor zover bekend de enige Chinese prent met Engelse soldaten die proberen een kip te vangen als proviand. (Bibliotheek Yale universiteit, USA).

Waar komen toch die bruine eieren vandaan?

Door gerichte importen kwamen er 'echte' Shanghai's naar het westen. Zowel de huidige Cochins en Brahma's en kippenrassen die bruine eieren leggen stammen af van de kippen, die uit Shanghai waren geïmporteerd (vandaar de naam Shanghai's).

Die Shanghai's werden na ca. 1855 in de USA en Engeland verder veredeld. De historische ontwikkeling daarvan is nauwkeurig vastgelegd.

De geïmporteerde dieren vielen vooral op door hun volume én doordat ze vooral 's winters legden, én, bruine eieren! Ze werden al snel gekruist met inheemse kippen, waardoor nieuwe pluimveerassen ontstonden. Die rassen werden zowel in Europa als in de USA verder veredeld tot 'iets' met een lange 'historie', wat door het etiket 'historisch' extra werd opgeleukt.

Maar wat was de oorzaak dat die Shanghai's in het westen kwamen?

Als de eerste opium-oorlog er niet zou zijn geweest, dan zouden de eerste Shanghai's en daarmee bruine eieren leggende kippen wellicht pas decennia later Europa en Amerika hebben bereikt...

De negentiende eeuw

De negentiende eeuw was een roerige tijd waarin de Europese grootmachten trachtten hun handelsbelangen in 'de Oost', Azië, te beschermen en uit te breiden. Zo importeerde Engeland aan het begin van de negentiende eeuw vooral thee vanuit China.

Maar allengs werd de handel in opium vanuit India naar China veel lucratiever.

Miljoenen Chinezen raakten verslaafd.

Die opium werd betaald in zilver, waardoor de Chinese economie in grote moeilijkheden kwam. Door het omkopen van ambtenaren zorgden de Engelsen ervoor, dat het de Chinese keizer niet lukte om wat aan die opiumhandel te doen.

In 1839 werd Lin Zexu als keizerlijk inspecteur aangesteld. Hij nam in Kanton de hele Engelse opiumvoorraad in beslag en liet die vernietigen. Tegen de huidige wisselkoers betekende dat een handelswaarde van ca. 300 miljoen euro. Dat vonden die Engelsen natuurlijk niet zo leuk en ze stuurden in 1839 oorlogsschepen naar China om hun 'handelsbelangen' veilig te stellen. Daarmee begon in 1839 de eerste opiumoorlog.

De Chinezen dielven het onderspit tegen de technologisch veel beter uitgeruste Engelse minderheid.

In 1842 werd China gedwongen vijf havens voor buitenlandse schepen open te stellen. De hoofdhaven werd Shanghai, voor alle vreemde naties.

Erg zachtzinnig gingen de Engelsen daarbij niet te werk. De Chinezen, die alle westerlingen als barbaren beschouwden, trouwens ook niet.

Waar komen toch
die bruine eieren vandaan?

De 'hen fever'

Hulp bij opvoeding...
Het gevolg als een stout jongetje
stenen naar deze grote Chinese
kippen gooit...

De verbreiding van de Shanghai's in de Westerse wereld veroorzaakte door hun grootte en volume de zogenaamde 'hen fever' (kippengekte).

In die dagen publiceerden op beide continenten 'kippenologen' tegen elkaar op, tot epidemische vormen aanwakkerend.

De meest fantastische verhalen deden de ronde, vooral over de grootte van deze uit China gekomen kippen.

In 'The Hen Fever', een humoristisch boekje van Burnham dat in 1855 werd gepubliceerd in Boston, werden de Shanghai's als werkelijke **'reuzenhoenders'** afgebeeld...

Het publiek smulde ervan...

Zou het vaststellen van het geslacht van kuikens ook met geluid mogelijk zijn?

Het artikel "Hoe je het geslacht In-Ovo (in het ei) als hobbydierhouder ook zelf al kunt vaststellen!" van Richard Rosenberger in De KippenLiefhebber 1 stuitte op veel interesse.

En dan zijn er altijd mensen, die 'out of the box' en verder denken. Of het vaststellen van het geslacht op een andere manier ook zou kunnen. Zo trof ik dit bericht aan van Kurt Vlaminck, met een interessante gedachte:

Dit spookt al een tijd in mijn kop. Is het geslacht vast te stellen door het te herkennen aan de hand van het geluid dat een kuiken maakt? Bestaat er geen AI (artificiële intelligentie) mogelijkheid om met software opnames te doen en, na het sexen, het resultaat toe te voegen aan de software? Op deze manier wordt de software intelligenter naarmate er meer opnames en resultaten worden ingebracht. Als je een computer 10.000 geluiden ingeeft met het resultaat, dan zou die wel eens heel accuraat voorspellingen kunnen doen. Een kuiken even apart zetten, deze laten schreeuwen omdat die zich zo alleen voelt. Dat opnemen en dat gebruiken als data. Daarna geslachtsbepaling eraan koppelen. Het menselijk gehoor is maar beperkt. Misschien zal de computer andere 'dingen' horen die effectief verschillend zijn tussen een hen en een haan. Rare vraag, maar ik weet dat bij mensen het geluid ook anders is als het een meisje of een jongen is. Iemand hier al ooit van gehoord?

Reacties:

Nog niet van gehoord, maar het lijkt mij niet onmogelijk... is iets voor studenten om uit te proberen... lijkt mij leuke studie..

Bij Sabelpootkrielen kun je schijnbaar de ademhaling tellen per minuut. Weet niet meer wie er meer ademden.

Bij baby's is toch geen verschil te horen tussen hoe een jongen huilt en hoe een meisje ?

Het zou bij kippen zeker een uitkomst zijn.

Ik werk op de OK, en bij keizersnedes kun je echt aan het eerste krijsje/huultje horen of het een meisje of jongetje is (we zitten er niet vaak naast). Meisjes zijn wat scherper/hoger in het geluid.

Als je een dergelijk idee hebt is het plaatsen ervan op facebook misschien wel het domste wat je kunt doen. Ik vind het geniaal bedacht en het zou kunnen. Er zit een zekere logica in die onderzocht zou moeten worden. Verschillen de 'stemmen' daadwerkelijk dan kun je dit laten herkennen met software. Heb je die ontwikkeld, dan heb je goud in handen.

Heeft u hier ook ideeën over?
Of weet u hier meer van?
Laat het de redactie weten!
redactiedkl@avicultura.eu

WAARSCHUWING!

Waarom zou je een boek over kippenziekten kopen? Want je hebt nooit bloedluis, en nooit een zieke kip toch? Nergens voor nodig dus, want dan zou dat boek maar in de kast staan...

Totdat...

het noodlot toeslaat...

Juist met kou zijn kippen vatbaarder voor virussen als IB en snot, maar óók voor bloedluis! Want bloedluis is in de winter niet weg, alleen minder actief.

Juist nu brengen deze sluipmoordenaars infecties over. Sufheid is het eerste symptoom dat er wat mis is.

In het begin merk je het niet eens...

De kippen zijn wat slomer, maar ach, het is toch koud?

Dan gaan er een paar niezen, of krijgen een bleek kopje, of sommige krijgen vochtige ogen, of een opgezwollen kopje... en plotseling liggen er dood...

De kippen zijn wat slomer, maar ach, het is toch koud? Dan gaan er een paar niezen, of krijgen een bleek kopje, of sommige krijgen vochtige ogen, of een opgezwollen kopje... en plotseling liggen er dood...

Je moet direct iets doen, maar je weet niet wat...

en goede raad is duur!

Op tal van facebook-pagina's zie je keer op keer dezelfde wanhoopsvragen voorbijkomen...

Op internet zijn adviezen te vinden, vaak goed, soms ook niet, en soms zelfs helemaal fout.

Degenen die het boek

"Kippenziekten & Aandoeningen"

wél hebben kunnen met de Quickscan snel opzoeken wat er aan de hand zou kunnen zijn, en hebben daardoor al veel diertjes kunnen redden!

De laatste weken zijn coccidiose, maar ook de natte vorm van pokken/difterie en luchtweginfecties/snot al gemeld op meerdere sites.

IK KAN HET NIET VAAK GENOEG ZEGGEN!

Daarom is juist door een aantal in pluimvee gespecialiseerde dierenartsen en idealisten als hulp voor liefhebbers het boek

"Kippenziekten & Aandoeningen"

geschreven!

Een groep idealisten en terzake kundigen heeft letterlijk alles op een rij gezet! Met de juiste informatie! Alle(!) ziekten, maar ook alle aandoeningen zoals kalkpootmijt, veerluis, bloedluis, bumblefoot, spoel- en gaapworm enz. die kuikens of een kip kunnen krijgen worden beschreven. Ook het fenomeen windeieren met de oorzaken komt uitgebreid aan bod.

Niet alleen de oorzaak van ziekten, maar óók de eerste symptomen die je zélf kunt zien, de bestrijding of behandeling van een ziekte of aandoening, maar vooral:

wat je ZELF (nog) kunt doen staan er in beschreven!

Geen hokus pokus middeltjes, die, afhankelijk van de ziekte of aandoening, helpen... of nauwelijks... of niet... maar to the point!

Er wordt ook in beschreven, wat een kip moet eten, de diverse soorten vitamines worden beschreven, wat je ziet als kippen daar een tekort aan hebben, over kruiden uit je eigen tuin en waarvoor je die moet of kunt geven! Met een uitgebreide lijst met kruiden, mét hun werking!

Als grote hulp is er een uitgebreide Quickscan opgenomen, met pakweg 50 ziekte-symptomen en wat daarvan de oorzaak kan zijn!

WEES VOORBEREID!

Dit boek kost minder dan een bezoek aan een dierenarts. Bovendien hebben dierenartsen meestal geen pluimvee in hun opleiding gehad...! Gelukkig schaffen veel dierenartsen zowel in Nederland als België dit boek als informatiebron aan!

"Kippenziekten & aandoeningen"

verscheen in augustus 2019:
160 pagina's A4, full color, gebonden,
met meer dan 1.000 foto's!

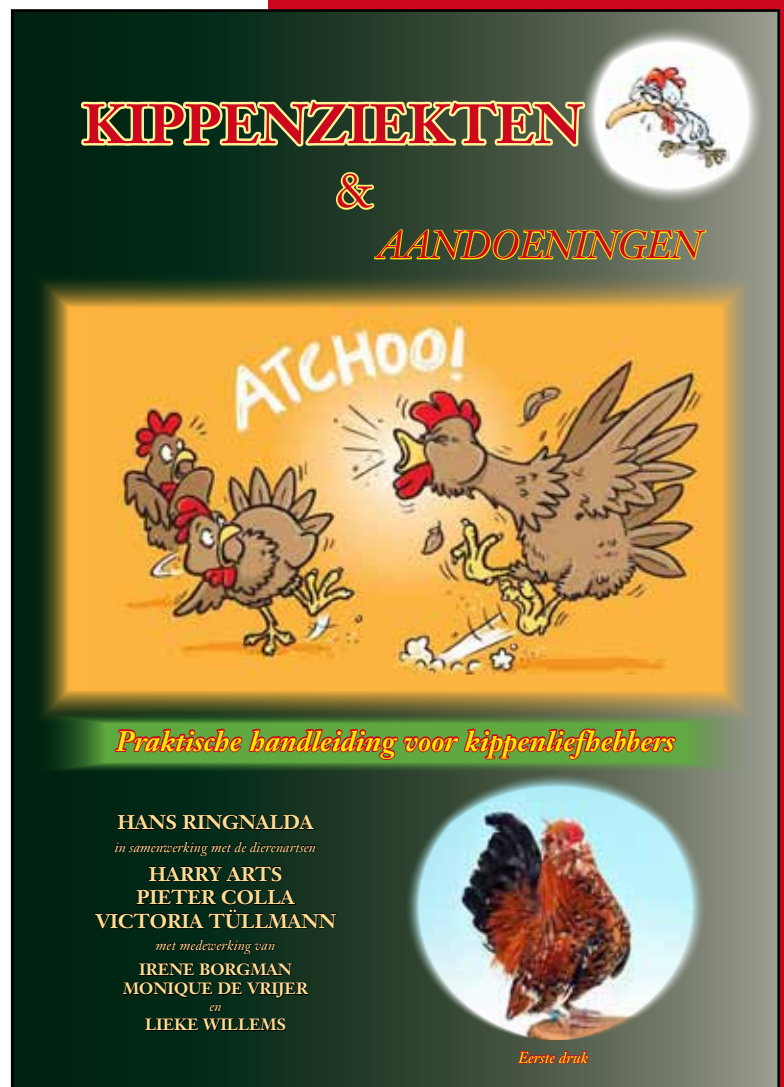
Voor meer info:

kijk op www.avicultura.eu.

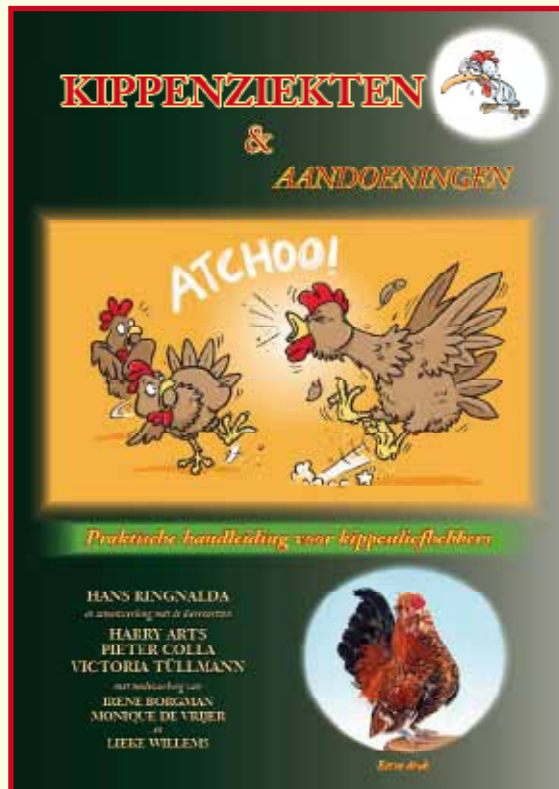
Avicultura geeft over speciale onderwerpen **TEGEN KOSTPRIJS** kwaliteitsboeken uit in **BEPERKTE** oplagen.

Avicultura heeft geen reclamebudget en 'moet' het hebben van mond op mond reclame! Iedere liefhebber die het al in huis heeft kan je vertellen, hoe waardevol dit boek is!

WEES VOORBEREID!

Wie haalt het in z'n hoofd om een boek over kippenziekten te schrijven?

Een meesterwerk op pluimveegebied!

Uit reacties, met name op social media over optredende gezondheidsproblemen bij kippen, blijkt dat liefhebbers de symptomen van veel ziekten niet kennen. Steeds weer kwamen en komen dezelfde problemen en vragen voorbij. Dat geldt niet alleen voor complexere (door een dierenarts) te diagnosticeren aandoeningen, maar ook voor die, die eenvoudiger zelf zijn te herkennen. In de meer dan 50 jaar actief fokken met kippen werd ook de auteur met tal van problemen geconfronteerd. Een professioneel, bijdetijds en veterinair verantwoord boek (op internet zie je door de bomen het bos niet meer) was niet te vinden. Daarom nam hij het initiatief om zo'n boek dan maar zelf te gaan maken... Maar een boek over ziekten schrijven doe je als niet-dierenarts, ondanks jarenlange ervaring met kippen, niet zomaar even... Daarom verzekerde hij zich van de hulp van de specialisten bij uitstek, de dierenartsen Harry Arts (NL), Pieter Colla (B) en Victoria Tüllmann (B).

KIPPENZIEKTEN & AANDOENINGEN is geschreven door Hans Ringnalda in samenwerking met Harry Arts, Pieter Colla, Victoria Tüllmann met medewerking van Irene Borgman, Monique de Vrijer en Lieke Willems.

160 pagina's, met meer dan 500 foto's!

Uitgangspunt van de auteurs was een vraagbaak te maken voor iedere kippenliefhebber die beknopt en to the point moest zijn, maar bovenal: **leesbaar!** En... **daar is dit team specialisten volledig in geslaagd!**

Afkomstig uit verschillende disciplines hebben zij veterinaire kennis, kennis over voeding en kennis uit de praktijk met tal van adviezen samengebracht.

Vrijwel alle ziekten die bij kippen kunnen optreden, het voorkomen daarvan, het herkennen van de symptomen en de behandeling worden uitvoerig beschreven.

Dit boek is primair bedoeld voor fokkers en liefhebbers, mensen met slechts geringere aantallen kippen. De auteurs hebben getracht hen een zo eenvoudig mogelijk handvat te bieden. Hen te helpen met het zoeken naar de mogelijke oorzaak van een probleem, te helpen met adviezen.

Duidelijke foto's van specifieke aandoeningen die bij kippen optreden, de ene nog illustratiever dan de andere, verduidelijken de tekst.

Dit is een boek van, maar ook vóór kippenliefhebbers!

Door de toenemende populariteit van kippen als huis- en hobbydieren worden gezelschapsdierenartsen steeds vaker geconfronteerd met een zieke kip op het spreekuur. De geneeskunde van hobbypluimvee maakt echter maar een klein deel uit van de studies voor dierenarts gezelschapsdieren en landbouwhuisdieren. Het soort problemen die bij hobbykippen worden gezien en de veterinaire zorg die door de eigenaren wordt gevraagd vergen een andere benadering.

Lieke Willems, verantwoordelijk voor de samenstelling van hobbydiervoeders bij Havens, schreef het hoofdstuk over voeders en Irene Borgman van "De Baroen" het hoofdstuk over kruiden als additieven. Ook mocht worden geput uit de waardevolle bijdragen van Monique de Vrijer op Kippenforum, over wat te zien is aan kippenmest en over het dwangvoeren van zieke dieren.

Dit boek is zeker voor gezelschapsdierenartsen, die niet zijn gespecialiseerd in pluimvee, en ook voor paraveterinaren een uitstekend hulpmiddel.

In de vormgeving, maar ook door zijn 'humor met een knipoog', is de hand van Ringnalda weer duidelijk te herkennen.

"Kippenziekten & aandoeningen", als initiatief van deze 'wandellende encyclopedie' in onze liefhebberij, is met recht een meesterwerk te noemen!

Een aanrader voor elke kippenliefhebber!

Zie: www.avicultura.eu

Kip -berichtjes

Weet jij hoe je dit ding moet starten?
(Foto: Ingrid Hoffmans).

Raven Visser ontdekte als
12 jarige het bullet/art
journal.
Een schrijfster in de dop.
Dit is haar kippencreatie.
Fantastisch toch?

Water zet bij vorst uit, de
inhoud van een ei ook!
Haal bij vorst regelmatig
de eieren uit! Als kippen
eraan gaan pikken en
leren eieren te eten is hen
dat zeer lastig af te leren!
Overigens kun je een ei
dat bevroren is (geweest)
gewoon eten, niets mis
mee.

Een kippenhok

*Kippenhouden en kippenhouden is twee!
In de jaren dat ik in rural areas in Afrika reisde zag ik tal van "kippenhokken".*

En ook in Europa is het ene hok of ren het andere niet. Sommigen, zoals in Afrika, gebruiken elk stukje materiaal wat toevallig in de buurt ligt. En spijkers worden per stuk verkocht...

Van bodembedekking hebben ze nog nooit gehoord...

Afsluitbaar moet het hok natuurlijk wél zijn, dat

vanwege rovers. Met hangsloten toe, want de burens zijn net zulke rovers als wilde dieren...

*Rechts een kippenhok in Afrika...
links het hok van de bewakingshond...*

Twee maanden later was ik in hetzelfde dorp, en was er een verdieping bovenop gebouwd

Nou, en hier moet ik nu m'n ei gaan leggen...

Een kippenhok

Ons kippenhok

Graag wil ik het met jullie even hebben over ons kippenhok. Waarom ik er zelf één gebouwd heb, wat de reden hiervoor is en hoe ik het ervaren heb.

In het begin hadden we zo'n kant en klaar kippenhok gekocht voor onze kipjes. Je kent ze waarschijnlijk wel, zo eentje met een legnest, mestlade en uitloopren onderaan.

Als je even "kippenhok" opzoekt op het internet weet je direct wat ik bedoel. Dat leek mij wel voldoende voor onze 2 kippen, het zag er mooi uit en leek op het eerste zicht ook gemakkelijk te onderhouden met die mestlade enz. Nu ja, na een tijdje dat hok te hebben gebruikt begon ik toch meer en meer dingen op te merken waaraan ik mij ergerde.

Zo had ik opgemerkt, dat als het een paar dagen regende het hok aan de binnenkant bijna even nat was als aan de buitenkant.

Ventilatie was ook een zeer groot probleem, met de bijhorende schimmelvorming tot gevolg. Het dak kon er bij dat hok niet af, en aan de voorzijde was er een klein deurtje voorzien waar je net met je hoofd en één arm inkon om het degelijk schoon te maken.

Met je knieën in de modder en de uitwerpselen. Je moet maar eens proberen om zo jouw hok te behandelen tegen bloedluis en dergelijke. Plezant is anders!

Het was tijd om te vernieuwen. Dus begon ik uit te kijken naar een ander hok. Een hok dat natuurlijk aan een aantal door mij gestelde eisen moest voldoen. Het internet staat er vol van, met alle geuren en kleuren en ook prijzen.

*Door
Joeri Van den Bossche*

Het afgewerkte hok op z'n plaats. De kippen kunnen op verkenning.

Een kippenhok

De meeste beginnen rond de 250 €. Al rap had ik door dat ik voor een degelijk hok wel wat meer euro's mocht neertellen. Dus onder het motto: "wat je zelf doet, doe je beter" dan maar zelf begonnen aan een ontwerp.

Belangrijk in dat ontwerp waren een aantal punten waar ik wou op letten:

- Het hok moet ruim genoeg zijn
- Het moet hoog genoeg zijn, zodat ik me niet meer hoeft te bukken
- één zijde moet volledig open kunnen om gemakkelijker schoon te maken
- Alles aan de binnenzijde moet er gemakkelijk uit te nemen zijn
- Er moet voldoende ventilatie zijn
- Kiezen voor goede duurzame materialen

Zo gezegd zo gedaan, en binnen de kortste keren lagen de eerste schetsen al klaar.

Het hok moest 1.20m breed worden en 70cm diep (genoeg voor 4 kippen). Nu nog enkel even nadenken over de juiste materiaalkeuze.

Omdat het hok op een bepaalde hoogte kwam heb ik gekozen om het volledig op te bouwen tussen 4 geïmpregneerde tuinpalen van 1.80m lang en 7cm dik (die kan je zo kopen in de winkel). Die lopen door van op de grond tot tegen het dak en zo was dan ook de totale hoogte bepaald voor het hok.

De voorkant is 180cm, hoog aflopend achteraan naar 173cm.

Voor de vloer heb ik gekozen om multiplex te gebruiken van 1.8cm dik en dit dan te bekleden met een stuk vinyl vloerbedekking om het waterdicht te maken.

De vloer is geplaatst op 80cm van de grond. Als steun voor de vloer en het dak gebruikte ik standaard timmerhout van 2cm op 10cm. De kaders van de wanden zijn gebouwd uit standaard timmerhout van 4cm op 4cm.

Een kippenhok

Voor de buitenpanelen en het dak heb ik gekozen om te werken met betonplex van 1.2cm dik. Betonplex is een multiplex plaat van 250cm bij 125cm, waar een gladde epoxilaag opzit en is 100% waterafstotend. Indien gewenst kan je deze op voorhand al laten zagen in de doe-het-zelf winkel. Betonplex wordt ondermeer gebruikt in de bouwsector om beton te gieten dus het spreekt voor zich dat de kwaliteit er best mag wezen en het is verkrijgbaar in verschillende diktes.

De vier buitenhoeken heb ik afgewerkt met een bruin plastic hoekje, dat erop verlijmd is om alles mooi af te werken en af te sluiten. En uiteraard schroeven, scharnieren en een slot dat niet kan roesten.

Ik heb me vooraf zeer goed geïnformeerd op het internet en youtube hoe je het best aan zo iets begint.

Er zijn genoeg filmpjes, bouwplannen en voorbeelden te vinden om jezelf voor te bereiden op deze klus dus, de bouw van het hok viel echt zeer goed mee. Een paar extra handen om eens iets vast te houden is ook mooi meegenomen.

Als de basis van het hok volledig klaar is en de platen eraan hangen kun je het best eerst alles gaan dichtkitten. Dit zowel binnen als buiten. Belangrijk is dat je goed alle spleten en kieren dichtkit om vocht, tocht en beestjes zoals bloedluis en ander ongedierte welke zich maar al te graag nestelen op die plaatsen te vermijden.

Het hok kan volledig open. Links de ventilatiegaten en het luikje om bij het legnest te komen.

Een kippenhok

Ik heb gekozen om dit te doen met een Polymeerkit en geen standaard silicone. Polymeer? Hoor ik je zeggen. Waarschijnlijk ken je het beter onder de vorm van Tec7, Parabond of Fixall. Deze werkt als afdichting, is waterafstotend en is tevens ook een verlijming, welke dan weer een optimale hechting heeft. Een groot voordeel van Polymeerkit is dat het 100% overschilderbaar is. Mij kennende, als professioneel schilder, is de kans zeer groot, dat, wanneer ik de bruine kleur een beetje moe ben, ik het hok wel eens zal opruisen met een laagje verf en als je dan silicone hebt zit je met een probleem.

Om voldoende ventilatie te voorzien heb ik op de 2 zijkanten 5 á 6 gaten geboord van 2.5cm diameter, net onder het dak. Deze ben ik momenteel nog steeds aan het opvolgen qua condensatie. Momenteel is alles mooi droog, maar indien nodig zal ik die nog groter gaan maken.

Als dit allemaal achter de rug is kun je beginnen met de inrichting van het hok. Wat volgt zijn een legnest, een mestplank en een zitstok.

Ventilatiegaten van onder een overstek van het dak tegen regenwater.

Het afgewerkte nachthok met legnest, mestplank en twee zitstokken. Alles is er zo uit te pakken.

Een kippenhok

Ik heb er voor gekozen om zo te werken, dat ik er alles heel gemakkelijk kan uitnemen zonder te moeten schroeven, zodat het enorm gemakkelijk is om het hok uit te kuisen.

Het voordeel met zelfbouw is, dat je altijd nog restanten hout- en plaatmateriaal genoeg over hebt, dus zijn het legnest, de loopplank en de mestplank gemaakt uit de overschotjes betonplex.

Het legnest is niets meer dan een bodemplaat met vier plankjes eromheen, met een scheidingsplankje. Met een scharnierend plankje aan de zijdant van het hok kun je zo gemakkelijk bij de eitjes.

Daarboven ligt de mestplank en de bijhorende zitstok. Deze is er ook 1-2-3 eruit te nemen om even proper te maken en terug te plaatsen.

Verder heb ik het hok voorzien van een automatisch luikje van Chickenguard. Best prijzig, maar het is elke cent waard. Vooral in de winter! Dan hoef je niet meer door weer en wind om 's morgens en 's avonds het hok af te sluiten.

De Chickenguard. In de wand zijn later ook nog ventilatiegaten gemaakt.

Het drinksysteem onder de loopplank, dat rechtstreeks in verbinding staat met een regenton.

En als het luikje dicht is kan je het van buitenaf niet omhoog duwen dus ben je 100% zeker dat jouw kippen 's nachts veilig zitten.

Ondertussen zijn we al een paar weken verder en het hok bevalt mij ongelooflijk goed. Wat een verschil met het vorige! En proper gemaakt in no-time. Echt top! En voor de helft van de prijs van de hokken die je kant en klaar van waai-bomenhout kunt kopen. We hebben er ondertussen een paar kipjes bijgenomen en die stellen hun nieuwe hok blijkbaar ook wel op prijs. Dus iedereen is hier *k-e-i* gelukkig.

Heeft u ook een 'anders dan anders' kippenhok? Mail het de redactie: redactiedkl@avicultura.eu

En dan vind je weer een juweeltje...

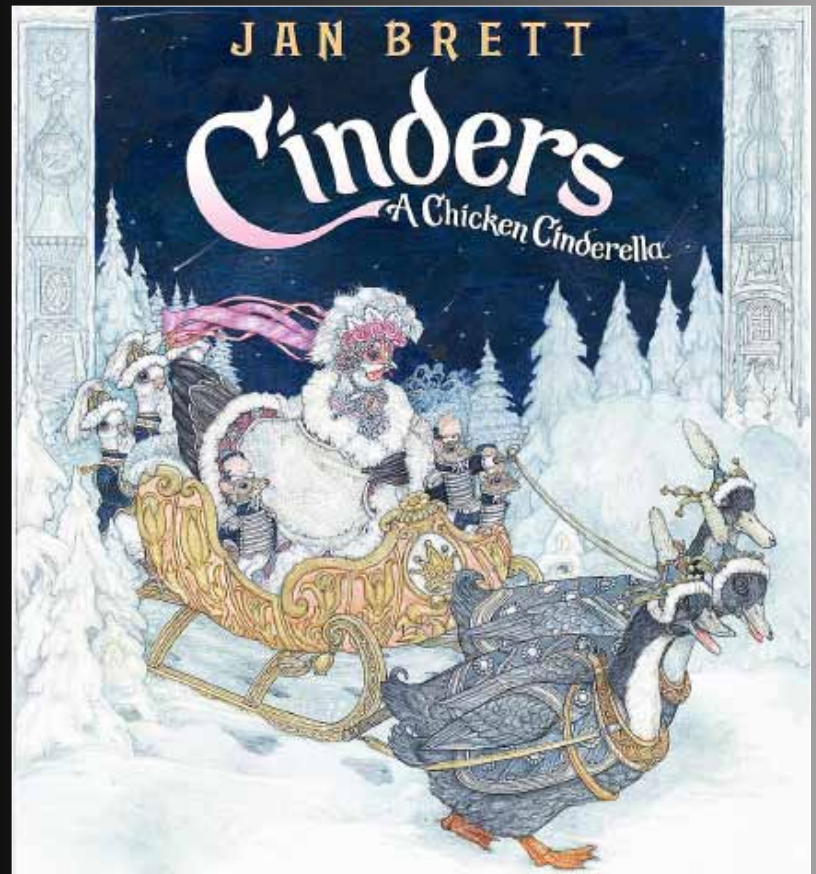
Wie kent niet het sprookje van Assepoester, die in het Engels Cinderella wordt genoemd?

In 2013 veranderde Jan Brett het sprookje door mensen en dieren als kippen te illustreren. Diverse rassen van Chabo's tot Sabelpootkrieltjes toe, worden natuurgetrouw afgebeeld.

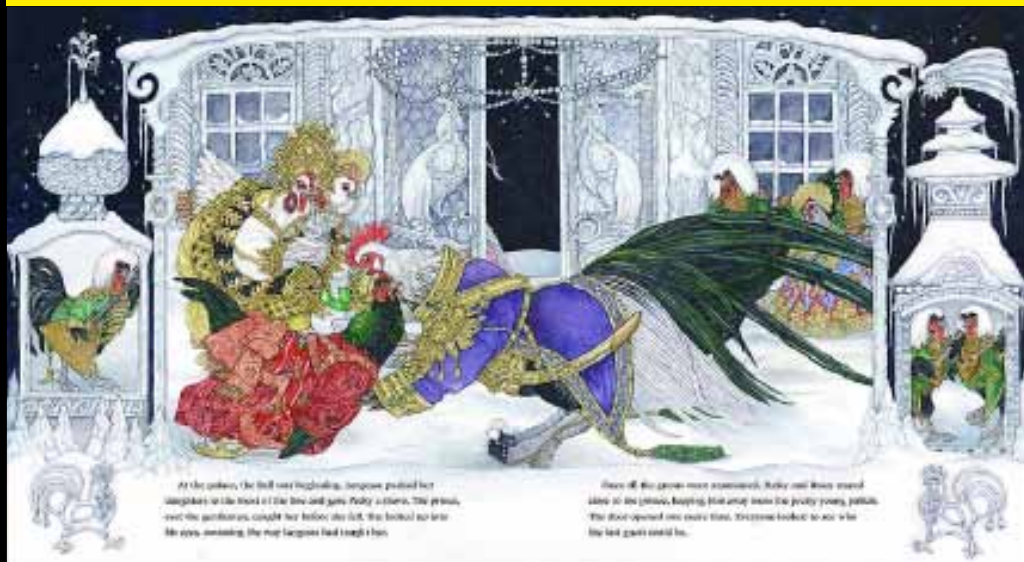
En de goede fee?

Dat is, hoe kan het ook anders, een Zijdehoentje!

Een meisje wordt verplicht al het huishoudelijke werk te doen voor haar gemene stiefmoeder en haar twee gemene dochters. Omdat ze alle vuile karweitjes moet opknappen, zoals 's ochtends het aanmaken van de haard, wordt ze spottend 'Assepoester' genoemd.

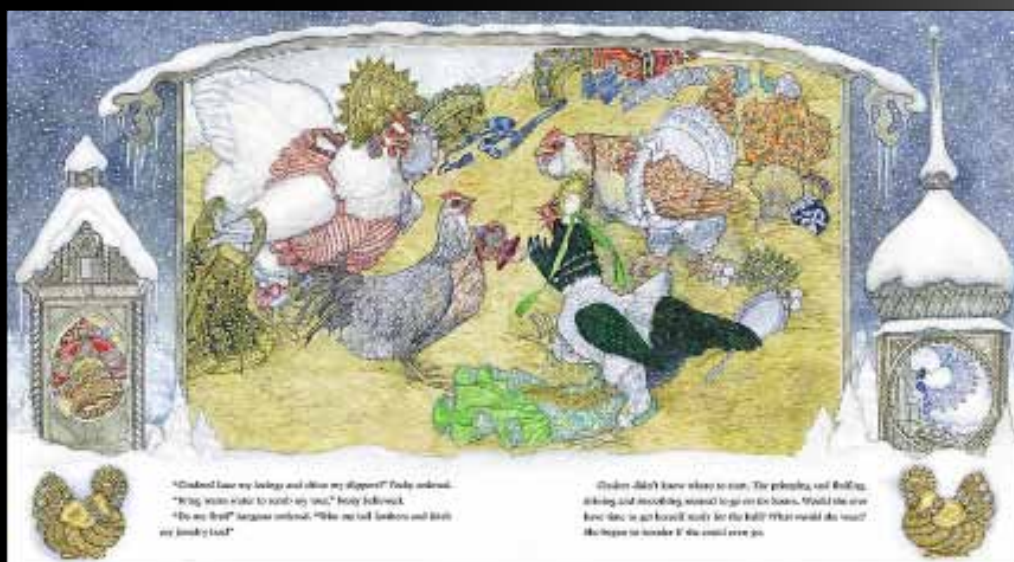

En dan vind je weer een juweeltje...

Op een dag beveelt de koning, dat alle meisjes uit het hele land naar het bal moeten komen, zodat zijn zoon, de prins, kan trouwen met het meisje van zijn dromen.

Dan blijkt nogmaals de onrechtvaardige stiefmoederlijke behandeling van Assepoester. De dochters van de gemene stiefmoeder krijgen mooie jurken, Assepoester moet het met lompen stellen en wordt daardoor verhinderd naar het bal te kunnen gaan.

En dan vind je weer een juweeltje...

Maar een goede fee tovert voor haar echter een baljurk en glazen muiltjes en tovert een pompoen om tot een koets. Om middernacht zal de betovering echter verbroken worden.

Assepoester charmeert de prins uitermate, maar niemand herkent haar. Om middernacht ontvlucht zij het paleis, maar in de derde nacht verliest ze een van haar glazen muiltjes.

De prins vindt het muiltje en zweert dat hij het bijzondere meisje zal vinden om met haar te trouwen.

Vele meisjes proberen uit alle macht hun voet in het schoentje te wringen. Uiteindelijk past de schoen alleen Assepoester, waardoor alles goed afloopt.

Het boekje "Cinders" is nog steeds verkrijgbaar.

René Philippe Henri Delin (1)

In de historie waren er vele artiesten die pluimvee schilderden. In België was de bekendste René Delin. Juul Lauwers, dé kenner van Delin, beschrijft zijn werk, geïllustreerd met meerdere nog nooit gepubliceerde afbeeldingen.

Door
Juul Lauwers

René Delin werd geboren op 2 augustus 1877 te Sint Jans Molenbeek-Brussel en overleed op 15 september 1961 te Ukkel-Brussel.

Ik denk dat ik nog de enige ben in de neerhofdierenliefhebberij die René Delin ooit in levende lijve gezien heeft. Als tekenaar en schilder van rasneerhofdieren verdient René Delin zeker een plaats in de galerij van de allerbesten.

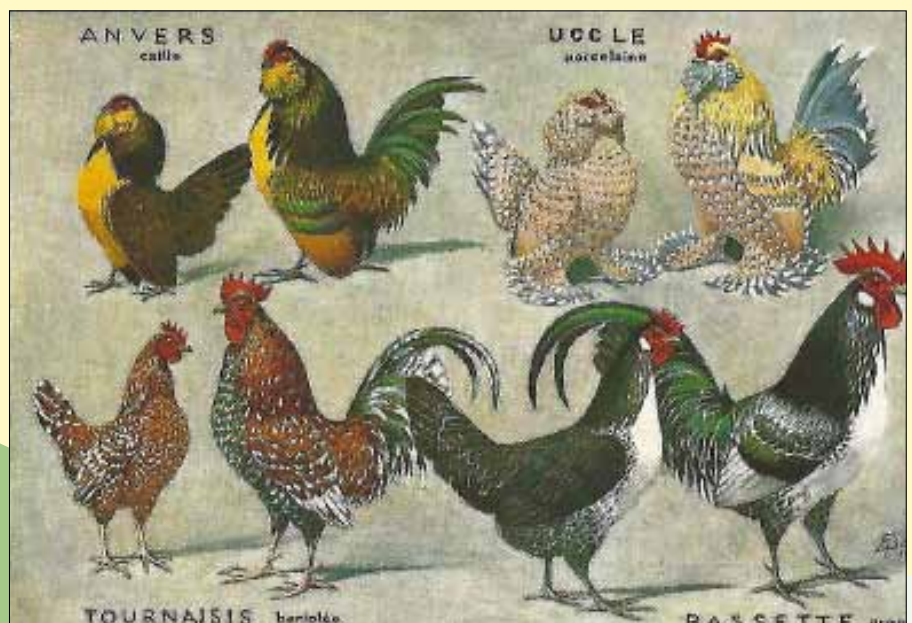
René Delin in z'n atelier.

Kippen vliegen in haast naar de expositie.

Mijn ontmoeting met René Delin

René Delin was reeds op jeugdige leeftijd in allerlei dieren geïnteresseerd. Zo kwam hij in de neerhofdierenliefhebberij terecht. Hij werd in 1910 lid en daarna commissaris van de vereniging Les Aviculteurs Belges te Brussel. Hij was keurmeester van hoenders, park- en water-vogels en hij zat voor deze diergroepen ook in de standaardcommissie.

Een uit een serie van vier kaarten met groepen Belgische krielrassen (dit zijn zeldzame kaarten).

René Philippe Henri Delin (1)

Als keurmeester werd hij ook in het buitenland gevraagd. In 1913 keurde hij op de Crystal Palace show in Londen, in 1924 in Parijs en in 1937 keurde hij op de Avicorni-show in Amsterdam.

Boven en onder: twee uit een serie van vier kaarten met groepen Belgische krielrassen (dit zijn zeldzame kaarten).

Ik heb het geluk gehad dat ik René Delin in 1957 twee keer mocht ontmoeten. Als twaalfjarige knaap mocht ik met m'n vader mee naar de vergadering van de vereniging Les Fervents du pigeon in Brussel. René was er gevraagd als spreker en daar kwam altijd veel volk naar luisteren. Op het einde van de spreekbeurt vroeg de voorzitter aan Delin om iets te tekenen op een bord dat er tegen de muur hing.

In minder dan twee minuten tekende Delin met krijt een koe die er als levend uitzag.

Dit heeft toen op mij een grote indruk gemaakt.

Een tweede keer heb ik Delin ontmoet op een grote neerhofdierententoonstelling in het Zuidpaleis in Brussel. M'n vader maakte toen in mijn bijzijn een praatje met de kunstenaar.

René Delin fokte zelf allerlei dieren

René Delin woonde eerst in de Vanderlindenstraat te Ukkel en vanaf 1912 tot het einde van de oorlog woonde hij aan de Drijlindenbaan in Merchtem op een boerenbuiten. Daar fokte hij duiven, hoenders, konijnen, geiten enz. Toen hij terug naar Ukkel verhuisde fokte hij daar nog alleen duiven en Ukkelse baardkrielen.

René Philippe Henri Delin (1)

Antwerpse Baardkrielen (1941).

René Philippe Henri Delin (1)

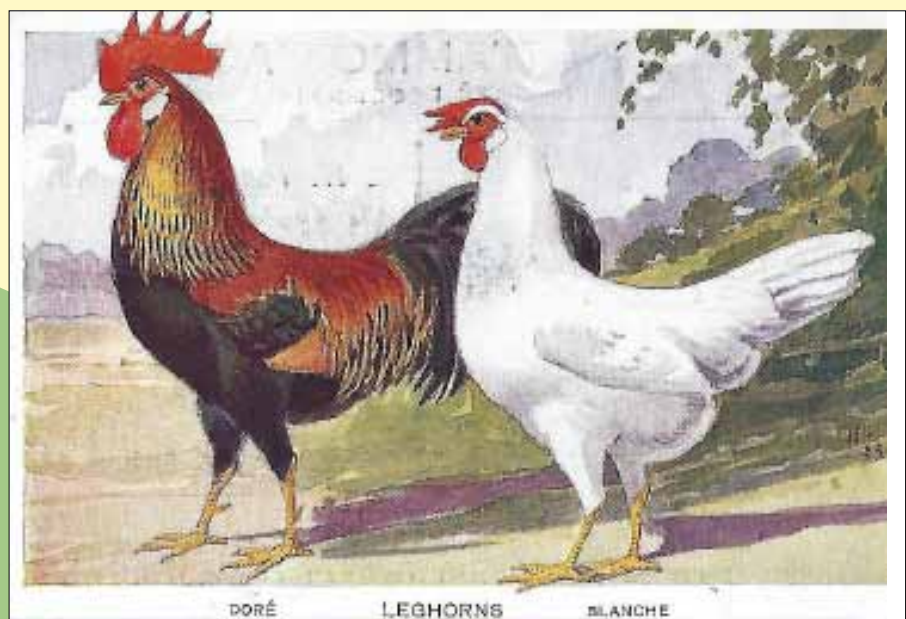
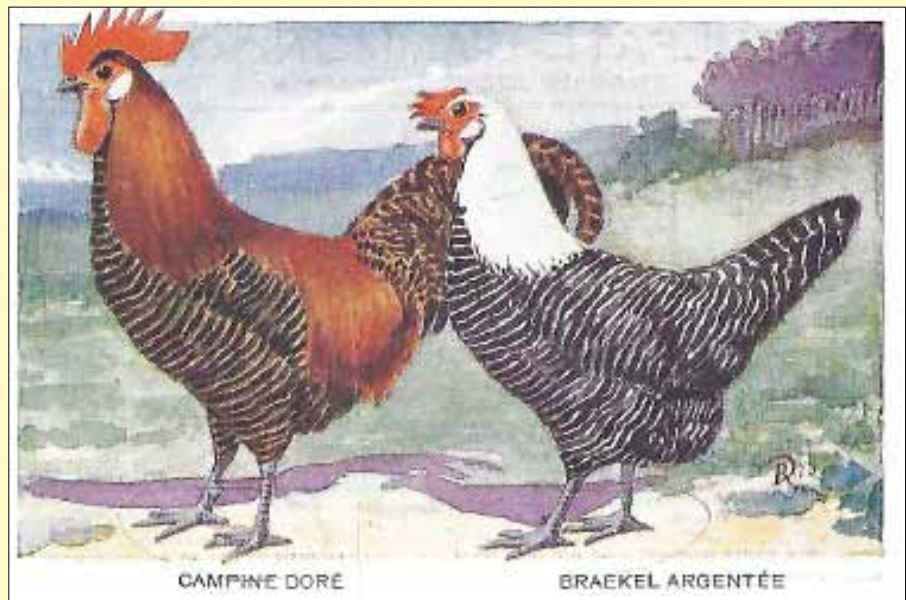

In 1923 maakte Delin afbeeldingen voor acht kaarten voor de firma Schepkens- Gembloux. Dit veevoederbedrijf steunde vele neerhofdieren evenementen.

Delin stamde uit een familie van kunstenaars en dierenliefhebbers. Een grootonkel van René was kunstschilder. Twee van z'n werken bevinden zich in het museum voor schone kunsten te Antwerpen. De vader van René was een bekende fazantenfokker. Hij importeerde in 1890 twee koppels Lady Amherst fazanten uit hun oorspronkelijke biotoop voor de prijs van 1400 Belgische frank, een fortuin voor die tijd. Hij werkte ook nauw samen met de Zoo van Antwerpen op gebied van de fazantenfok.

René Delin was een academisch geschoolde kunstenaar

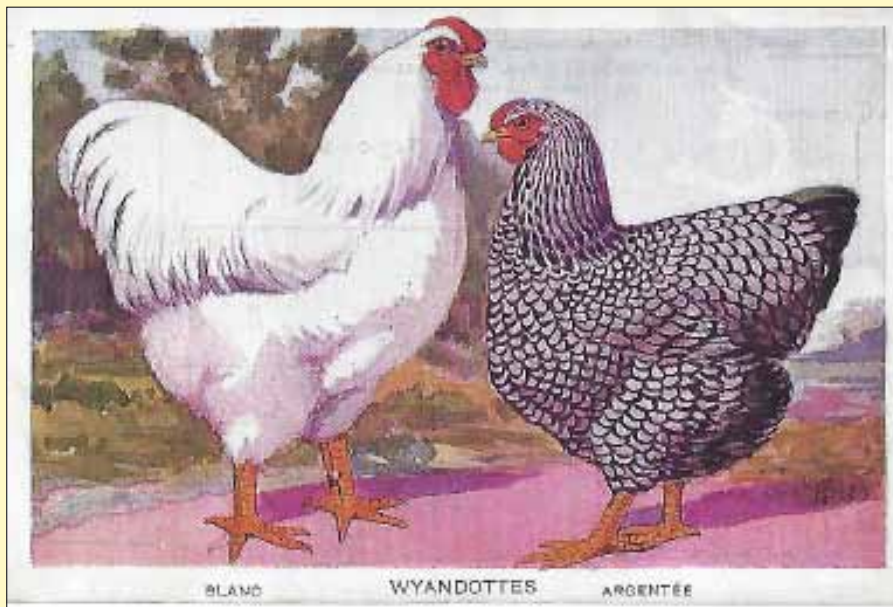
René Delin studeerde in Brussel aan de academie van Molenbeek waar hij de bekende kunstschilder Joseph Stallaert als leermeester had. Daarna werkte hij nog 32 jaar als leraar aan de academie van Molenbeek-Brussel.

René Philippe Henri Delin (1)

Delin verbleef en werkte ook in Frankrijk

In de dertiger jaren verbleef Delin meermaals in Frankrijk. Hij schilderde en tekende er vooral paarden. In Saumur schilderde hij paarden in het bekende hypisch centrum. In een veeartsenijschool schilderde hij oude en zieke paarden evenals een unieke studie van paardebenen en runderpoten.

René Philippe Henri Delin (1)

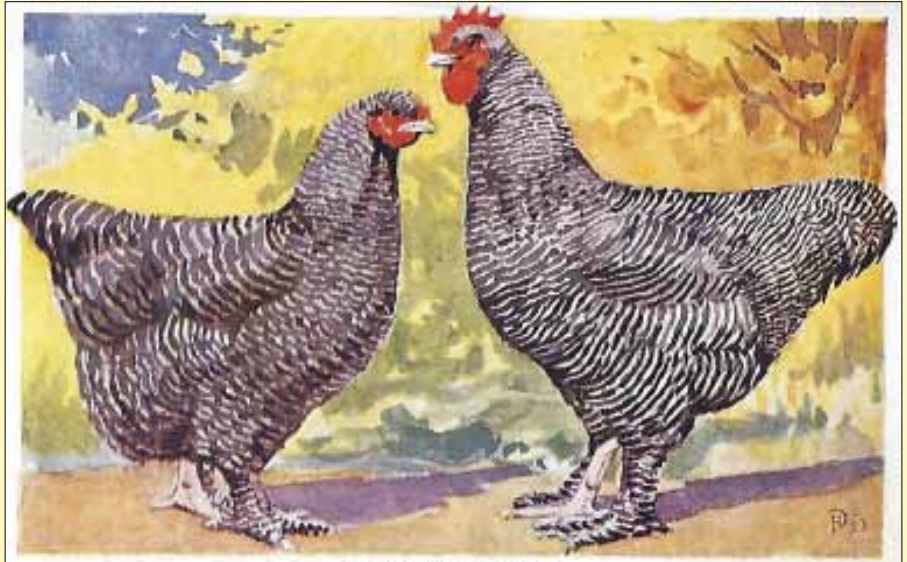

RHODE ISLAND RED

Ook in Angers, Le Pin en Tarbes schilderde hij paarden.

In eigen land was hij te gast op het kasteel van Itterbeek in Vlaams Brabant. Delin schilderde er paardentuig.

Hij maakte ook prachtige affiches, diploma's, medailles, gietvormen enz voor neerhofdierenverenigingen.

MALINES COUCOUS

"Leghorn Blanche"

Reproduced by permission of the Société Royale de Sélection et de Conservation des Races de Poules de France, Paris. *Reproduit et autorisé par la Société Royale de Sélection et de Conservation des Races de Poules de France, Paris. Révisé et autorisé par la Société Royale de Sélection et de Conservation des Races de Poules de France, Paris.*

Familietafereel met
Leghorns.

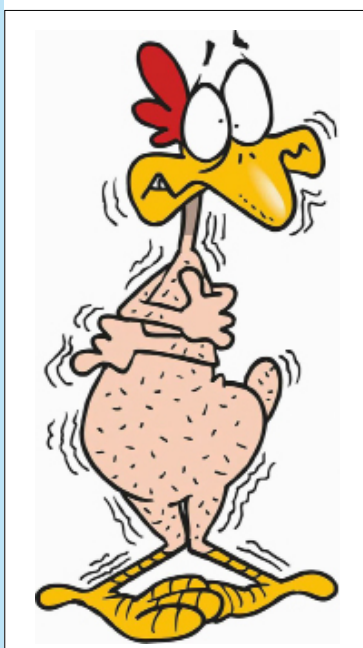
René Philippe Henri Delin (2)
volgt in De KippenLiefhebber
nummer 3, februari 2021.

Voeding in de winter

Na de intensieve ruiperiode gaan de temperaturen vaak dalen en breekt de winter aan.

De meeste kippen stoppen in de winter met leggen, want de meeste rassen hebben namelijk minimaal 14 lichturen per dag nodig om eieren te blijven leggen. In de winterperiode wordt dit niet gehaald en is kunstlicht nodig om kippen aan de leg te houden.

De vraag is hierbij of je dit wil of dat je je kippen de natuurlijke rustperiode gunt. We moeten namelijk niet vergeten dat de winterperiode (zelfs zonder leg) behoorlijk intensief is voor de kippen. De rui kost een kip behoorlijk wat energie en dat maakt dat ze eigenlijk al met 1-0 achterstand de winter ingaan.

Onderzoekers van de Wageningen Universiteit hebben onderzocht dat de energiebehoefte van een kip met 1,8% stijgt als de temperatuur met één graad daalt.

Dat lijkt niet zo veel, maar bij een daling van 10 graden komt dat toch neer op een hogere behoefte van 18%!

Bij de lagere temperaturen is het belangrijk dat kippen meer voeding ter beschikking hebben. Hierbij mag het aandeel scharrelkorrel/scharrelmeel omhoog en mag ook het aandeel scharrelgraan omhoog.

Granen zijn vetrijk en geven kippen extra vetten. Voor de winter ideaal om een extra vetlaagje aan te leggen (als een soort winterjas) om zich te weren tegen de kou.

Dus in de komende koude periode mag je de kippen best wat extra verwennen!
(In de zomer is het advies om maximaal 25% van het rantsoen uit scharrelgraan te laten bestaan om overvetting te voorkomen).

Let er daarbij ook altijd op dat er voldoende schoon drinkwater beschikbaar is!

Meer voeding zorgt ook voor meer behoefte aan drinkwater en in de winter kan drinkwater bevriezen. Dus loop regelmatig naar de drinkbakjes om te controleren of het water niet bevroren is.

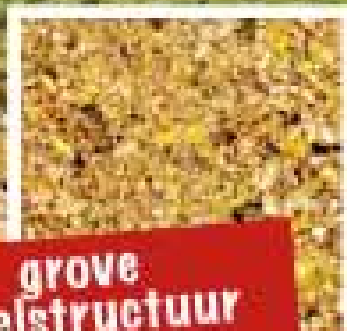
Door
Lieke Willems

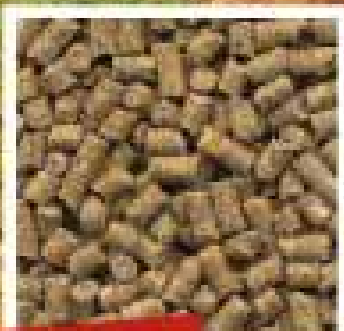

100% origineel

- Natuurlijke dooierkleur
- Grove en natuurlijke meelstructuur
- Versterkt de natuurlijke weerstand door een hoge vitaminering
- Uitstekende prijs-kwaliteitverhouding

grote
meelstructuur

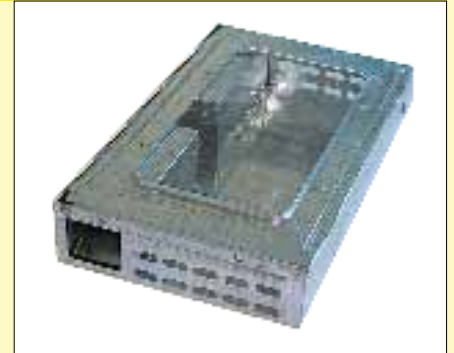
legvoer in
korrelvorm

Green-Line® Scharrel-Meel en Scharrel-Korrel

HAVENS pluimveevoeders zorgen voor een perfecte gezondheid en een natuurlijke ei productie. Het voer is 100% compleet. Scharrel-Korrel en Scharrel-Meel zijn kerngezonde en uiterst voedzame

legvoeders met veel granen, erwten en andere hoogwaardige grondstoffen. Beide bevatten extra calcium voor een optimale elschaal. De basis voor een gezond en natuurlijk ei.

Muizenvallen

Waar voer is zijn muizen.
Uiteraard kun je gif gebruiken om die te bestrijden.
Maar velen willen dat niet.

De mensheid heeft duizenden constructies bedacht om dit ongedierte te doden of te vangen.
Er zijn tal van muizenvallen bedacht, en kant en klaar te koop.
Met de ene dood je ze, met de andere vang je ze.
Voor het vangen zijn er inloopvallen.
Maar je kunt er ook zelf maken, ingenieuze simpele, zoals met een plastic fles.

Boor twee gaatjes in de fles.
Neem een stuk ijzer- of koperdraad, draai dat om een schroef of spijker en bevestig daaraan flexibel draad.
Bevestig dat draad aan de andere buitenkant van de fles.
Zet de fles tegen een houtblokje met de halsopening met de onderkant net onder de oppervlakte van het blokje.
Doe in de flesbodem wat lekkers.
Muisje komt, klimt in de fles, en door de zwaartekracht zakt de fles naar beneden.
Door het houtblokje dat dan de flessehals afsluit kan het muisje er niet meer uit.

Maar ja, daar vang je er maar eentje per keer mee...

Muizenvallen

Guda Smet deed het weer anders en bedacht en construeerde 'een' ei van Columbus...

Een gifvrije muizenval.

Benodigheden: kunststof ton.
houten cirkels van 50mm
Pvc buis 50mm.
ijzerstaafje.of ijzerdraad.
verfbrander om te verwarmen.

Werkplan:

- gaatjes branden of boren in de ton en in het midden van de cirkels.
- Pvc buis op maat (lengte) maken.
- cirkels maken van 50mm met een gat in het midden
- Pvc buis verwarmen en de cirkels in het verwarmde gedeelte van de pvc buis plaatsen.
- Pvc buisje plaatsen in de ton en ijzerstaafje er door de gaatjes steken.
- Ijzerstaafje op maat afknippen en ombuigen, zodat het rolletje niet in de ton kan vallen.
- Doe ca. 15 cm water in de ton.
- Smeer de rol in met pindakaas en druk er wat kippenvoer op (wel gelijkmatig rondom, daar de zwaartekracht zijn werk anders niet doet)
- Zet een plankje tegen de ton zodat de muizen erbij kunnen.

De muizen klimmen op de rol. Die gaat draaien waardoor ze in de ton vallen. Wil je de muizen weer vrijlaten in plaats van ze te laten verdrinken, doe dan wat olie in de ton, zodat ze er niet uit kunnen springen.

Handig hulpmiddel: de "Chicknicktafel"

Wellicht heb je hem al eens voorbij zien komen... De mini-picknicktafel voor kippen, ofwel de 'Chicknicktafel'! Het is werkelijk een grappig gezicht wanneer je er kipjes gezellig samen aan ziet smullen. En het staat ook nog eens super leuk in het kippenhok, ren of tuin!

Suus Kokkelmans is sinds 2010 eigenaresse van Allure Nagelstudio in Sittard. Al jaren runt zij een succesvolle salon en werkt zij nog steeds met veel passie in haar nagelstudio. Echter, door het COVID-19 virus kwam de salon begin dit jaar helemaal stil te liggen met alle gevolgen van dien. Een vervelende tijd voor iedereen... Nu, een paar maanden later dreigde er weer een lockdown aan te komen. Reden voor Suus om de handen uit de mouwen te steken en een andere weg in te slaan. Het doel: Niet bij de pakken neer zitten, maar lekker positief blijven en doen wat je blij maakt. En dat zijn uiteraard haar kippen! Waarom niet iets maken wat met je grootste passie te maken heeft? En zo ontstond het idee: De Chicknicktafel.

Eerst moest er een ontwerp komen. Dat was meten, schetsen en uiteindelijk was er een goede tekening. Daarna op zoek naar het geschikte hout en gereedschap. Samen met haar vriend bouwde Suus het eerste tafeltje. Het was nog een hele klus om alles precies passend te krijgen. Er werd samen besloten een mal te maken waardoor het uiteindelijk lukte om de tafeltjes netjes en allemaal hetzelfde in elkaar te zetten.

Handig hulpmiddel: de "Chicknicktafel"

Om de tafeltjes aan te kunnen bieden ontstond de webshop www.allure-shop.nl, waar naast de Chicknicktafels ook andere leuke zelfgemaakte items te vinden zijn. Het werd een succes.

De bestellingen kwamen binnen en in no-time was het huis omgebouwd tot een ware werkplaats. Dozen opgestapeld in het huis, klaar om naar de post gebracht te worden en een dag later allemaal leuke foto's en reacties op social media van tevreden klanten. Zelfs voor vogeltjes, eekhoortjes, konijnen en cavia's wordt de Chicknicktafel besteld. *"Het is superleuk om hier mee bezig te zijn en het geeft een positief gevoel in deze toch wel rare tijd"*.

Naast de Chicknicktafel is Suus ook begonnen met iets nieuws voor de kipjes: De 'Chicknick-Swing'! Dit is een schommelende voerplaat waar de kippen van kunnen eten. Je maakt hem gemakkelijk vast in de ren of aan een boom en al schommelend kun je jouw kippen trakteren op een lekkere en gezonde snack!

Nieuwsgierig of bestellen? Kijk dan op de webshop www.allure-shop.nl in het menu 'Handmade Creations' onder het kopje 'Buiten & Dieren'.

Vraag en Aanbod

Deze rubriek is gratis!

Alles mag gevraagd of aangeboden worden, liefst met foto's (maar dan wél EIGEN foto's van kippen, hokken, equipment etc), mits een advertentie maar met kippen heeft te maken!

U hoeft alleen maar uw tekst + foto's voor de 20e van de maand te sturen naar [redactiedkl@avicultura.eu!](mailto:redactiedkl@avicultura.eu)

(Foto: Cindy Gottmann).

Hé joh!!!!

Vanwege de coronamaatregelen en de ingestelde vervoersverboden in verband met de om zich heen grijpende vogelgriep hebben we deze rubriek voorlopig op 'hold' gezet!

Overige Aanbiedingen

Handig hulpmiddel:

de behandelstandaard.

Deze behandelstandaard is te bestellen bij Conny Veenendaal.

Email:

conny@sussexcoronation.nl

facebook:

Conny Veenendaal.

(Verzending wereldwijd)

Handig hulpmiddel:

de "Chicknicktafel".

Te bestellen via www.allure-shop.nl in het menu

'Handmade Creations' onder het kopje 'Buiten & Dieren'.

(Verzending wereldwijd)

Deze kippenzadels worden op bestelling gemaakt en zijn verkrijgbaar bij Mammientje Tien, email: mammientje@hotmail.com

facebook:

Mammientje Tien

(Verzending wereldwijd)

Overige Aanbiedingen

Een leuke thermometer voor buiten met uw eigen tekst en een foto van een van uw dieren?

Of gewoon een leuk bord?

Wij maken het allemaal voor u!

Email:

knutselhokje@gmail.com.

Ik ben Talitha, en als hobby maak ik mondmaskers. Ik vind het vooral leuk om mondmaskers te maken in opdracht.

Van de afbeeldingen maak ik zelf een snijbestand om op de maskers te drukken. De afbeeldingen kunnen in verschillende kleuren worden geleverd.

Het maskermateriaal is katoen, tweelaags, en voorzien van een inlage voor een filtertje.

Kippen en zijdehoenders, maar ook andere dieren en afbeeldingen zijn op verzoek te realiseren.

De maskers kosten €5,00 per stuk, per twee €8,00 en per vier €15,00, excl. verzendkosten.

Email:

kreaTal@kpnmail.nl Via facebook ben ik bereikbaar via KreaTal.

(Verzending wereldwijd).

Overige Aanbiedingen

Het Voederhuisje

bestel nu via onze webshop

- kippen
- sier- en watervogels
- konijn en knaagdier
- kooi- en volièrevogels
- vlieg- en sierduiven
- honden en katten
- paarden en pony's
- hobby- en parkdieren
- bos- en tuindieren
- andere...

volg ons op facebook

levering over heel België!

011 76 81 92 of 0477 40 66 44
Info@hetvoederhuisje.be
www.hetvoederhuisje.be
facebook.com/hetvoederhuisje

Galliplume

Alles voor jouw kippen

MS-broedmachines, toebehoren,...

De goedkoopste in België en Nederland

www.galliplumeshop.be
aankoop van broedeieren en broedservice.

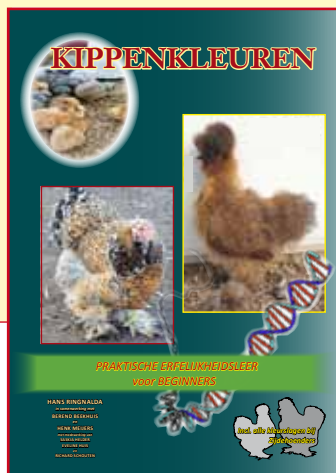
Zag u www.avicultura.eu al eens voorbijkomen?

Duizenden kippenliefhebbers klikten op www.avicultura.eu, en vonden zo nog véél meer informatie dan waar ze eigenlijk naar zochten! Deze kwaliteitsboeken zijn door specialisten geschreven, **JUIST om fokkers en liefhebbers te helpen**, bijdetijds met de nieuwste informatie. *Uit passie voor het houden van kippen!* **State of the art!** De oplagen van AVICULTURA zijn beperkt en alle boeken worden tegen kostprijs aangeboden. AVICULTURA heeft dan ook geen reclamebudget, en moet het hebben van mond op mond reclame.

“KIPPENZIEKTEN & Aandoeningen” (2019), mét een Quickscan met zo'n 50 ziektesymptomen! Wat zie je bij een zieke kip, en vooral: wat moet en kun je dan zélf doen? Alle ziekten en aandoeningen die een kip kan krijgen op een rij! (*Ook tal van dierenartsen die geen pluimvee in hun opleiding hebben gehad schaffen het aan*). Een standaardwerk voor jaren dat elke kippenliefhebber in huis moet hebben! **(160 pagina's A4 met meer dan 500 foto's)**.

“KIPPENMANIA & Kippenvaria” (2019), een all round boek! Complete informatie over wat je moet voeren, wat ze niet mogen eten, waar je op moet letten bij het bouwen van een hok, het broeden en kraaiende hanen in de stad. Ook worden de populairste rassen beschreven. **(224 pagina's met meer dan 800 foto's)**.

“KIPPENKLEUREN. Praktische erfelijkheidsleer voor beginners” (2020), met alle basisbeginselen van de erfelijkheidsleer op zeer eenvoudige wijze uitgelegd. Inclusief een beschrijving van alle kleurslagen bij Zijdehoenders! Een standaardwerk voor jaren! **(144 pagina's met meer dan 450 foto's)**.

“KIPPEN & Tierelantijnen” (2020), een complete selectiehandleiding! Met alle onderdelen van een kip op een rij. Waar je op moet letten bij de aanschaf van een kip of bij het selecteren om ermee te fokken. **(120 pagina's A4 met meer dan 500 foto's)**.

“KIPPEN... Is het nou een hen...? Of... toch een haan?” (2020). Alle kenmerken waarmee je het geslacht bij kuikens en halfwasjes kunt vaststellen op een rij! De kuikenkleur, de bevederingssnelheid, de ontwikkeling van het schoudergewricht, de snavelkleur, de ontwikkeling van de kam, de houding, doorkomend schouderrood en doorkomende sierbevedering. **(144 pagina's met meer dan 500 foto's)**.

Kijk op www.avicultura.eu

Leuke en interessante facebookpagina's

ALGEMEEN:

Kippen
Kippen houden als hobby
Kippen houders
Broeden/ei/broedmachine/kuiken/opfok
Kippen 2.0
DigiShow

Bijzondere:

Kippenziekten & kwalen
Wij kippen pikken het niet meer! (up to date site over uitbraken van dierziekten).
Ruimdenkende kleindierliefhebbers (discussiesite)

Speciaalclubs (of clubs van fokkers van bepaalde rassen):

Raskippen
Kippenfokkers
Zijdehoenders
Cochin kriel
Zijdehoenliefhebbers
Vereniging ter promotie van Belgische Neerhofdieren
Brahmaclub België
Brahma club nederland
Barnevelderclub
Amerikaanse Zijdehoenders
Cochinclub nederland
Belgian gamefowl/Belgische VechtersPluimveefokkers
Speciaalclub voor het Brakelhoen
Nederlandse raskippen Groot & kriel
Twentse Hoenders & Krielen
Nederlandse Leghornclub
Orpingtonclub
ZOBK (speciaalclub voor Zeldzame Oorspronkelijke Belgische Krielhoenderrassen)
Zijdehoenders in Europa
Avium Optimum
Hollandse kriel
Dutch bantam creations
Castle

Overig:

Tentoonstelling Kleindierliefhebbers
Kippenplatform
Noordshow dierenparade

Staat uw facebookpagina er (nog) niet bij?

Stuur een berichtje naar redactiedkl@avicultura.eu!

**Nou...
toedeloe hé...**

Dit was het tweede nummer...

Tot ziens met het volgende!

(Foto:
Jeanet Dales).

Nr. 3. Februari 2021

Nr. 4. Maart 2021

